

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Pax

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

1509, 23 sq. ἀγγείων ξηρὸν (ξηρὸν om. G.) ἢ φαλάγγιον. ἄλλως. εἰς μικρὸν V. σκώπτει vel κοιμωδεῖ εἰς intelligit Dindorfius. — 24 Φιλοκλέα Ald. — 26 Ἀγρίων Florens Christ. Legebatur ἀγγείων. — 28 καὶ ante κομῆται om. Ald. — 30 οἱ τέσσαρες V. ἢ τέσσαρες G. « Ita fere corruptissimum fragmentum, in quo alia temere repetita, alia cum scholiastæ verbis confusa sunt, emendandum videtur :

Τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλορχικοί τότε παῖδες ὄντες · νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι.

B. ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοί γ' εἰσὶν ἀλλὰ τέτταρες. Cetera non Pherecratis, sed scholiastæ verba esse suspicor. Videntur autem ea ante δῆλον etc. ponenda et in hunc fere modum supplenda esse : καὶ Καρκίνος μὲν τραγωδίας ποιητὴς ἦν, Θωρουκίου υἱός · ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες. » MEINEK. Hist. Com. p. 515 coll. Com. I, p. 259.

1510, 31 Ὁ πινοτῆ ἔως [sic] τοῦ τραγωδοῦ. δῆλον ἔστι περὶ Ξεν. V., qui om. διαβάλλει—ἀδηφάγον. R. de sequentibus habet πῖνα ὄστρεον, et ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν. — 33 ἀλλ' ἐπικαρκίνιον V.

1513, 46 μικρὸν V. Ald. — 47 δ'—τὸ om. V. καταφερές R. — 48 ἄμα μὲν—λαγνεῖαν om. V.

1515, 51 Ὠς—ζωμός. καὶ om. R. ἰχθύας G. ἰχθύς τοῦς τοῦ καρκίνου. ἔτι V. — 53 μένοντα, ἀλλὰ πλάττηται R. μένοντα om. V.

1517, 6 post διακινήσωσιν addit Ald. βέμβηξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος. ἐν ἐπιγράμματι « οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβηκας ἔχοντες, ἔστρεφον εὐρείη παῖδες ἐνὶ τριόδῳ. » καὶ ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης. « βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ » ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὐστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃν μάλιστα στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τροχός · ὃς μάλιστα τυπτόμενος στρέφεται. καὶ βεμβηκῶν τὸ περιστρέφεται. Quæ inserta sunt ex Suida s. Βέμβηξ, qui partim ex schol. Av. 1461 sumpsit.

1524, 10 αὐτὸς V. Conf. schol. ad 1492. — 13 ὤζειν G. σώζειν V. Idem ὡς λέγειν.

1530, 4 σχ. τῆς R. σχ. τι τῆς V. τραγωδικῆς et βέμβηκας V. Ald. — 5 περιαγωγῶν τουτέστι (τουτέστι om. G.) σοφί V.

1534 R. habet glossam ἔπαϊξε.

PAX.

ARGUMENTUM I om. R. — 3 ἀναφερόμενος V. — 4 ἀκούει Gelenius. ἀκούσας V. Ald. Legebatur μετοικησαμένον. — 6 ἐνοικηράμενος V. ἐνοικίσας Ald. — 7 ἄντρον τι εἰρήσας V. τὴν Εἰρ. καθείρησας Ald. ἐπεφόρησε Ald. — 8 seqq. sic in Ald., μέχρι μὲν ὄν ἐπὶ ξυροῦ, φασὶν, ἀκμῆς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκινδύνευε πράγματα. ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου παρ' Ἀθηναίων τοῦ Πολέμου δοῖδουκα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, κακίων μὲν τὸν Κλέωνα, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν Θράκῃ τὸν Βρασίδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὗς ὁ ποιητὴς ὡς κωκῶντας τὴν Ἑλλάδα δοῖδουξιν εἶκασεν, οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοῖδουκα ποιήσων αὐτογερί. ἐν τοσούτῳ δὲ μηχαναῖς τῶν περὶ Τρυγαίων γεωργῶν τὴν Εἰρήνην ἀνελευσάντων, οὐκ ἄνευ τῆς Ἑρμοῦ συνεργίας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφέα συνείγοντο, τῶν ὅπλων ἤδη διὰ τὴν Εἰρήνην γενομένων ἀξίων. ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶς ἀσκουμένων ἐπιτηδευμάτων, οἷον εἰπεῖν δρεπανουργούς καὶ χαλκείας σμινοῦν καὶ ὄλους γεωργούς, Τρυγαίῳ συγχαίροντες παρχίζονται · μεθ' οὗ κρεοσφαγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσιν. Est hoc, inquit Dindorfius, recentissimi supplementum grammatici, qui argumentum in codice suo mutilum invenerat. — 21 τε τὰ περὶ V. — 22 δέοντα G. δέω V. — 32 ὅπλων γεωργοί, 35 γελωτοποιούς V. — 36 ἄγαν ἐπιτετηδευμένων conj.

Dindorf. Idem 40 καθῆκεν. V. τέθεικεν. — 9 ἐνίκησε ad finem sunt in Ald. — 11 πρῶτον—δεύτερον V. — 13 verba ἠνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτής (ut ἠνίκα ἔτι ἐπὶ σκηνῆς ἦν ap. Procopium Hist. arc. p. 50, C), si recte sic correxi vitiosam codicis scripturam ἠνίκα ἐρμῆν λοικορότης, significant Apollodorum eum intelligendum esse qui tum temporis histrio, postmodum poeta fuit : quæ multorum poetarum conditio fuit, velut Cratetis. Apollodorus autem ex obscurioribus ætatis illius poetis fuisse videtur, de quibus nihil præter nomen in grammaticorum notitiam pervenit. DIND.

ARG. II. 23 ἐκτρέχει Kusterus. Legebatur ἐκτρέχει. — 29 δυσφοροῦντος V.

ARG. III. Ἄλλως præscriptum in libris. Φαίνεται ἐν V. — 34 ὁμοίως ὁ Ἄρ. R. V. ὁμωνύμως correxit Dindorf. In Ald. est, φέρεται ἐν ταῖς διδ., ὅτι καὶ ἐτέραν δεδίδαχεν ὁμοίως Ἄρ. εἰρήνην. Conf. Bergk. ad fragm. Aristoph. p. 175 sqq. — 36 δύο εἶπε Ald. — 39 σπ. διὰ τινα V.

ARG. IV om. R. Ald. Dindorfius : « v. 1. 2 indicavi lacunas. v. 2 Tr. ἔλθων? v. 3 ὄρνιθ? v. 4 scripsi Ἑρμῆν. V. μῆν, G. μῆ. V. κατεπιδείκυσιν. v. 5 duorum versuum reliquæ confusæ videntur. v. 8. ἀγρὸν? v. 9 quoque duorum versuum laciniæ, ut videtur. G. τὸ μὲν καδδ' ἐπ. v. 10 delendum τὴν. Post τὰγαθὰ nonnulla exciderunt. »

SCHOLIA.

1, 15 τελευταίος G. τελευτή V. — 20 ἐν τῷ et 22 πρὸς om. V. τῷ μάττοντι G. et Ald. — 23 τὸ σχολιὸν τοῦ V. Emendavit Bekkerus. — 26 μάζεσθαι R. et Suidas s. Μᾶζα. μάττεσθαι V. Ald. ἄλλως. τὸ μᾶζα περισπαστέον R. V. Ald. — 28 scribebatur φουρασθεῖσαν. θέλει λέγειν R. — 29 κανθάρου V. ἀλλὰ τὸ—κανθάρων τροφή additum ex R. Similiter Suidas. — 32 ἀδύνατον Ald. ἄπιστον Suidas. — 33 διαταχέως V. Ald. — 35 τὰ περὶ αὐτῶν V. τὴν περὶ αὐτῶν G. Post αὐτὸν repetit R. πρὸς τὸν κάνθαρον, omittit vero τοῦ δεσπότου. — 36 τὰς στίφεις R. — 38 ἀναβιβαστέον etc. referendum videtur ad νῦν δὴ v. 5, quas particulas fuerunt qui νῦνδὴ scriberent ἐν ἐνὶ τόνο, ut refert Eustathius ad Hom. p. 174, 5. DIND. Ἄττικῶς R.

2, 40 αὐτῶ om. V. — 42 sq. sic in Ald., ἀπεχθάνεται τὸν κάνθαρον διὰ τὸ ἄπτεσθαι τῆς κόπρου. — 1 τῆς κόπρου G. τοῦ κόπρου V.

3, 3 sq. in Ald. πρὸς τὸν μεθυόμενον ἔπαιζεν. οὐ γὰρ ὄντως ἤσθιεν. R. V. ὄντος. In iisdem hoc scholion iterum adscriptum post v. 6. Ap. Bekkerum ὡς οὕτω τρώγ. — 4 ἀλλὰ καὶ R. loco priore, καὶ om. altero—5 εἰσὶ V. πεπλασμένως εἰσάγεται Ald. 5 lemma νῦν δὴ habet R., om. V.

6, 14 μήτε R. V. μασσόμενον G. — 16 μήτε R. V. μασσόμενος V. μασσόμενος G.

7, 17 περιελήσας καὶ περισυρίσας Ald. — 20 ὡς ἂν τὸ σπ. ἔγγ. ἀποδοθεῖ V. Ald. — 21 ἐγγενήση R. ἐγγενήσει V. Wyttent. ad Plut. Mor. p. 355, B, p. 183, citat Dindorf. — 22 γενῶνται V. Qui addit, οὐχ ὡς ὄντως οὖν τρώγονται (τρώγουσιν G.), ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθεύμενον ἔπαιζεν, ex scholio v. 3. — 26 ἔπτων om. V. — 27 δύο ἐκ δεξ. V.

9, 31 ῥήτορας τε V., non G. — 32 τοὺς κόπρους V. — 37 ζητεῖ οὖν Ald.

11, 45 sq. om. etiam G. — 46 τὸ ἐτέρας V. — 47 τρίτης οὖν V. (non G.) Ald. — 51—54 ἐκ δὲ τοῦ—πασχόντων infra post ἐκ τῶν χρωμένων R. Idem ὡς πολλῶν καὶ ποιούντων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων. Quæ verba bis habet V., altero loco cum R. consentiens, nisi quod ὄντων omittit, altero sic, ὡς ποιούντας παρ' αὐτοῖς καὶ πάσχοντας. Ald. ὡς καὶ ποιούντας τὰ τοιαῦτα καὶ πάσχοντας. Ex quibus Dindorf. addidit τοιαῦτα. — 1 τοῦ πείθειν R. Hoc quoque scholion bis scriptum in V., uno loco ut editum, altero sic, διὰ τῶν παίδων τετριμμένην εἶναι καὶ ἐτοίμην τῶν χρωμένων (τῷ χρωμένῳ G.).

14, 9 Οὐδὲ V. — 10 ἤδη om. V., qui δυσὶν οὖν. — 11 ὄντοι τοῖν G. — 14 τοῦ μηκέτι Dindorfius. Legebatur τὸ μηκ. — 17 ἔτι μάττων Lud. Dindorfius. Legebatur ἐπιμάττων. — 18 δὲ ἦν εἶτι,

20 πασικάν V. — 21 τρογοειδὲς G. τριχοειδὲς V. ἦρον G. — 23 παυσικάν V. πασικάν G.

17, 25 post πλοίων addit Ald. οἷς προσφέρεται ἡ ἀντλία, καὶ τὸ ἀγγεῖον οὗτος λέγει, ἐν ᾧ ἐφύρα. ἀντλία δὲ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. Quæ interpolata ex Suida s. Ἀντλία. — 26 πληρωθέντα Suidas s. Οἶος.

21 τῆς et τῶν μ. ἀποκ. om. R.

24, 41 Ἄντι τοῦ ἀτριπτον (codex ἀτρίπτων) additum ex R. ἀνθρώπος V. Ald. — 42 θπῶς ἂν χέση^τ ou ἐσθίει R. — 44 αὐτά om. V.

25, 45—49 βρ. om. R., inferius habens φαύλως ἐρείδει, ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει. — 45 ἀπεριέργως R. et Suidas s. Φαύλως. ἀπεριεργάστως V. Ald. — 46 συντόμως Kusterus. συντόμως V. Ald. et Suidas. ἐρεσσόντως G. — 48 συντόμως Suidas. Legebatur συντόμως. — 49 ἄντι τοῦ σ. καὶ ἐπ. om.

V. Sequitur in R. βρεν δὲ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονούσιν. Glossam σεμνύνεται, ἐπαίρει habet V. — 51 χρείνονται V., non G.

28, 53 γὰρ om. V. — 3—6 τὰς μάζας γογγύλας, αἱ εἰσιν εἶδος λαχάνου. καὶ γογγυλίζειν τὸ μεταστρέφειν Ald.

29, 11 Ἐὰν τῆς, 12 ἄρτου δηλονότι (δηλ. om. G.) V. sine κορεσθείς. Ib., ὀρώσαι V. (non G.)

33, 28 Οἶον ἐγκύψας et δέ et 29 τὴν om. R. Ald. — 31 δοκοῦσιν ἀπλήστως Suidas s. Οἶον. δοκοῦσι μάλιστα ἀπλήστως V.

34, 34 legebatur διὰ τὸ τοὺς παλαιστὰς μιμῆσθαι διακρ. In V. διὰ τοῦ κανθάρου (σκανθάρου G.) μιμῆσθαι τοὺς παλαιστὰς διαιρούμενος.

36, 49 τῆς τριχίλειας V. παρέλκων G. παρακατεάσων παρέλκων V. . . . . ων R. precedentiibus syllabis oblitteratis. Quæ verba glossema esse videntur ad παραβαλῶν τοὺς γομζίους referendum. Corrigendum autem παρακατάσων. Simile compositum est περικατάσσω, quod περικατεάσσω scriptum est in glossis vetustis. DIND.

38, 7 Δικαίως τὰ om. R. τὰ om. V. τρώγοντα pro ἐστ. et εἰσιν pro ἐστι V. in gl. — 8 οὕτως om. R.

39, 12 τίνος οὐτός ἐστιν om. etiam G. et spatio vacuo V., qui φασι, quod om. G. Ald. — 13 μὲν om. R. — 14 ἐστίν om. V.

40, 18 μὲν om. V. ὕας R. καν υἴας V. — 20 τίθασον R. ἀτίθασον V.

41, 22 οὐδὲ τῶν χαρίτων. ἐξῆς V. non G.

42, 28 ὅ om. R., qui παρ' Ἀθηναίους, quæ verba om. V. — 29 sq. ἡ ἀπὸ—πιπτόντων om. R. — 32 σκατοῖς R. κόπροι Ald.

43, 35 ὡς φιλοκερδεῖς καὶ φιλοδίκους καὶ φιλοσιδέρους Ald. φησι γὰρ om. R., qui πάντων. εἰς τῶν θεωμένων V. Ald. — 37 sqq. R. habet σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα. — 38 σκῶμαι διὰ τὸ κανθάρου ὁμοίως V.,

« recte, si ἔξεν αὐτόν scribatur. » DIND.—39 post αὐτῷ addit V. ἢ καὶ ὡς βυρσοπόαις (scr. βυρσοπόλης) πνεῖ. — 40 ὑπόθεσιν ὡσπερ οὐκ ἔδει γήσειν V.

46 in V. ἑλληνι α ἰὼν ἀρχαῖος. Om. G.

48, 52 sq. ἀπέθανε γὰρ ὁ R. — 53 λέγεται om. V. ἢ τῶν ἀνδρῶν x. R. — 54 addit Ald. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων. — 7 ἀπάλη δὲ codex. Idem 13 ἡνόρει.

59, 16 τὸ σάρον τὸ κοσμητήριον R. — 17 τὸ πλῆθος om. G. Post ῥύπων addit V. πᾶσαι ποτέ (τί ποτε G.) οὖν ὦ Ζεῦ. τὸ δὲ κόρει ἀντὶ τοῦ. — 18 τὸ δὲ μὴ κόρει Ald. πᾶσαι addidit Dindorfius, ex πᾶσαι in verbis codicis Veneti memoratis: « deinde ποιῶν præter codices etiam Suidas s. Κόρημα. Aldinum μὴ ποίει ab eo positum est qui non animadvertisset imperativum παῦσαι excidisse, quo Suidæ quoque codex caruit. » — 19 καὶ et 20 που καὶ ὁ om. V. πολλάκις om. Suidas, « recte, ortum fortasse ex præcedente που καὶ », Dindorf. — 21 βουλόμενος hic R., post ἀπολέσθαι V. — 22 σημᾶναι Dindorfius. σημαίνει R. συμβᾶναι V. συμβῆναι G.

62, 23 Ἄρα τί διανοῆ V. Ald. — 27 τρυγαῖος R. Idem τῆς πρώτης.

63, 34 καὶ ἀφανίσας om. V. — 35 ἐκβιχλουσῶν R. et Suidas s. Ἐκκοκκίσας. Ceteri καθαιρομένων. — 38 πρέποντος et ὁ Τρυγ. V.

65, 42 μανῆ Ald. et V., ut videtur.

68, 45 Ald. δηλοῖ τῷ θέλειν καθάρφω εἰς τὰς τοῦ Διὸς ἔλθειν αὐλάς. V. ἀρκεῖ γὰρ. — 47 τὸν om. R. — 49 τοῦ οὐρανοῦ V. non G.

70, 53 sq. sic in R., τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. — 2 ἀρρ. ὅ ἐστι x. R. — 6 sq. παρὰ τὸ — ἀραχνιῶ. Hujus etymologiæ gratia grammatici quidam ἀναρριχᾶσθαι simpliciter scribi jusserunt. Phrynich. n Bekk. Anecd. p. 19, 25: ἀναρριχᾶσθαι: πᾶν Ἀττικὴ ἢ φωνή. σημαίνει δὲ τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν, οἷον ἀνέρποντα, οἱ δὲ δύο ῥρ γράφοντες ἀμαρτάνουσι. Vid. Hemst. ad Thom. M. p. 61. Verbi simpliciter ἀρριχῶμαι testem Hipponactem memorat Etym. M. p. 99, 20, compositique ἀναρριχᾶσθαι imperfectum non ἠναρριχῶμην, sed ἀνηρριχῶμην formari tradit. Mihi probabilius videtur Atticos, nulla habita obsoleti istius ἀρριχῶμαι ratione, ἀναρριχᾶσθαι et ἀνηρριχῶμην dixisse. DIND. Qui scripturam Veneti ἀραχνιῶ correxerit ex Etym. M., ubi Herodianus ἐν τῷ περὶ παθῶν citatur. — 11 καθολικῆς V. καθολικῆς προσφῶδις G. — 12 ἔλεγον V. — 13 ἀναρριχᾶται δὲ ὡσπερ πύθηκος Suidas s. Ἀνερριχῶντο. — 15 ἐναρτία δὲ λε (λέγει G.) V. Correxerit ἐναργεῖ, ut est in schol. Equit. 403, et 601: ἐναργεῖ δὲ λέξει κέχρηται. Eodem sensu dictum ἐμφαντικῆ δὲ λέξει κέχρη-

ται ibid. 281, et in schol. Nub. 1216. DIND.

73, 27 Ἡρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστῆρα, nomen fabulæ aliunde non cognitum. Intelligitur Hercules zonam Hippolytæ petiturus. Πυγμαρίων (sic V. et G.), nomen suspectum, cujus ego satis habui terminationem correxisse metri indicio. Quodsi Πυγμαρίων recte scripsi, comparandum nomen Πυγμαλλίων. DIND. — 28 λοχαγωγός G. Probabilius videtur Dindorfio ἦν τῶν x. Qui 31 πονῶν corrigendum esse putat. — 32 ἀλλ' οὐδὲ V. Metrum est anapæsticum. Post κἀνθαρος excidit οὗτος vel ἐστίν. DIND. — 34 πᾶνυ Meinekius. Codex πάλαι. — 35 ἔθεν τρέφεσθαι. Reliquiæ tetrametri anapæstici in brevius contracti vel ab scholiasta vel ab librariis. DIND. — 36 λόγος ἐστίν V. Correxerit Meinekius.

76, 49 Εὐριπίδου. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Πηγάσου R. sequentibus omissis.

78, 3 Βούλεται om. V.

80, 8 αἰώρα hæc machina dicitur a Polluce 4, 127. — 9 πολοῦντας Suidas s. Ἐώρημα.

82, 17-23 om. G. — 17 ἀναπαιστικῆ, 18 ἐννέα καὶ τριάκοντα μέτρον, 21 τῶν μετεώρων V. — 24-36 legebatur ἀτρέμας μοι πέτου, ὃ κἀνθαρε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπιβεβηκώς ἦδη ὁ Τρυγαῖος τῷ κἀνθάρω καὶ μετέωρος ἀρβεις καὶ δεδιώς. κἀνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὃ κἀνθαρε. κἀνθαρος δὲ εἴρηται παρὰ τὸν κἀνθωνα τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορὸν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κἀνθαρος οὕτω τίκεται: ἐπὰν εὐρηθῆ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶν αὐτῆν καὶ τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκείθεν οἱ κἀνθαροι. — 31 ἔπαιξε τὸν κἀνθων V. — 32 sic R. et Suidas s. Κἀνθαρος. τουτέστι παρὰ τὸν ὄνον V. — 33 ὄρον, 34 τούτω τίκετ. V. — 36 γίν. ζῶον V. τὸ ζῶον γ. Suidas. — 38 ὄρον Suidas. ὄρον V. κἀνθορος Suidas. καθὼ ὄρος V. — 39 ἢ ὁ θορὸν περὶ (πρὸς in cod. Paris. A) Suidas. ὁ θορῶν V. — 40 περὶ τὴν Suidas.

85, 3 περικαυστικόν G. παρακαυστικόν V. Emendandum puto ἰδρωτός περιποιητικόν, καυστικόν. Sic αἵματος περιποιητικόν dixit Eustath. ad Hom. p. 1170, 18. Καῦμα ἰδάλιμον (ex Hesiodi Op. 417) grammatici per ἰδρωτοποιὸν interpretari solent. DIND.

87, 7 μὴ βδέσσης (codex βλέσσης) additum ex R., qui τῆς ἀναπνοῆς, ut Ald

90, 12 τὸν οὐρανόν V.

92, 15 πέτη R. Ald. Alterum καὶ om. iidem et Suidæ codex Paris. s. Μετεωροκοπεῖς. — 16 τὸ om. V. πλάτη, 17 θάλ. συγκόπτειν Ald. — 18 μετεωροσοφιστῶν est in loco Nubium. περισκοποῦσι Suidas, ex quo 19 δὲ additum. — 20 περυγίζεις καὶ ἐν-τεῦθεν V.

95, 24 δὲ om. R. πέτη R. Ald.

96 sic R. et Suidas s. Φλαῦρον. ἀναιδές, δ., φλ. Ald. φλ., ἀναιδές, δ. V.

97, 27 sq. Ὀμηρος . . . δης δόλοῦσαν R. reliquis omissis. Scribatur ἀλλ' εὐχεσθαι, et Εὐριπίδης ἔργεσθαι. « Quæ correxi. In verbis Euripidis fortasse δολούσαντ', si quid tribuendum fragmento scholii Ravennatis δολούσαν. » DIND. — 29 ἔλθη θεὰ, χρυσῆν Seidlerus. ἐλέχθη (θελέχθη anonymus) θεὰ ἢ χρυσὸν V.

99, 31 scribatur Λαυράς. ἐκάλουν om. R. — 32 ἦν. τοὺς Ald. ῥυπαροτόπους V. — 34 Ald. κἀνθαρον, καὶ κατασπάσσει κάτω δυσωδίαν πνέοντα.

107, 41 Λακεδαιμονίους R. — 43 τῷ Μήδῳ aptius post ἀπαγγέλλοντας collocabitur. DIND.

108, 48 τῶν πόλεων Ald. — 49 αὐτοὺς οὔτε πορεύσει ὑφ' ἑαυτῶν V., ex scholio v. 109.

114, 22 ἦρ', 23 τὸ ἐξ V. Idem ἄρ' ἔτυμος. Perierunt hæc literæ in R., qui φάτιν. V. φάτειν. — 24 εὔρον R. pro ἔγνω. Αἰόλος V. (quod ex Αἰόλε σ' corruptum esse posse animadvertit Dindorfius), om. R.

117, 25-27 sic in R., ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀρνέων — ἀπίοντες. δεὸν [sic] εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. — 26 τῶν om. R. Ald. ἔτι addidit Dindorf. — 29 τοῦτο V. — 36 πρὸς τὴν codex.

121, 42 post ἐχρήσατο ponit R. — 43 ἄλλως V. ἀντὶ τοῦ Ald., quod om. R.

123, 51 post λεγόμενον quæ exciderunt, ex scholio Aldino suppleri possunt. — 53 εἰ — αἰτεῖ V. ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου Suidas s. Κόνδυλον. — 1 κόνδυλον V. Demetrii lectionem sequi videtur Photius p. 129, 15: κόνδυλος (κόνδυτος codex): σκευασία ὀλοποικῆ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μελίτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Quem locum fortasse non debbam inter fragmenta ponere 624. DIND. — 3 addit R. κολλύρα δὲ τὸ ἐλαττον τοῦ ἄρτου.

124, 6 εἰς addidit Dindorfius.

125, 9 sq. οὐ γὰρ — ἀνέλθης om. R. — 13 sqq. Insanabilis est locus Euripidis, ex quo plura excidisse manifestum est. Codex 14 κράτ', 15 πορεύγει. G. πορεύει. βαρυστόνη conjeci in Thesouro HSteph. vol. 2, p. 433, A. πτηγὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo. DIND.

126, 16 νηὸς, 17 ναῦς V. Ald. λέγεται — πτηγὸν infra post ὡς εἰς ναῦν ponit V., illa autem πῶλον κἀνθαρον omittit. — 19 δὲ om. V. — 20 ποῦ δὲ περαιωθήσομαι qui legerunt, πῶλος delere debuerunt. DIND. ὡς εἰς ναῦν om. R.

130, 27 εἰς οὐ ἦλθε Ald. — 31 ἀνέστη V. ἀνείη R. ἀνέστηκεν Ald., quæ ἀποσοβήσων cum V. — 32 ὁ πρὸς R. — 33 ὠφέλεια V.

134, 38 νεόττια V. νοσσία Ald.

136, 39 πρακτικώτερος om. R. — 40 et 42 δὲ om. R. V., ἄμω om. R.

141, 47 ἐπειδὴ et ἐκνήγεσθαι R. νήγεσθαι Ald., quæ post δύναιται addit διαβάλλει δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου παρὰ τῶν τραγικῶν λεγόμενα. — 52 ἐξαπατήσαι Suidas s. Τραγικώτερος. V. ἀπ. καὶ ἐξὸν γ

142, 2 ἐστὶ κῶς τὸ V. ἐστὶ κυρίως τὸ G.

143. Scholion Aldinum est πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κἀνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. καὶ Κνιδουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς ἀπὸ Κνίδου. καὶ τὴν Κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὴν Πάρωνα ἀπὸ Πάρου. — 6 σομικόν (συμμικόν G.) τρόπος τρόπων φησὶν V. Apud Suidam s. Ναξουργεῖς de hac scholii parte nihil superest præter verba Κρατίως δὲ λέγει. Σαμιακὸν τρόπον ex Archilochis Cratini memorat Photius p. 498, 10, quocum compararetur Hesychius. De utroque dixit Nækius De Chæriilo p. 155. — 10 εὐρούσας correxit Dindorf. ex Suida et πόλεις addidit ex eodem. εὐρόπας V. εὐρίπας G. — 11 ἀρχιτεκτονίας ἐποιοῦν Suidas. ἀρχιτεκτονικὰς V. — 13 Κνιδουργεῖς ἀπὸ Κνίδου libri Suidæ præter Paris. A. καὶ κέρκυρα Suidas. — 15 scribatur κἀνθαρος. Bekkerus: « Hujus vocis prima syllaba a correctore est, secunda non a sed η habuisse videtur. Neque εἶπε πλοῖον voces sunt a prima manu. » — 16 καὶ additum ex Suida. — 17 ὡς καὶ R. διὰ τούτου V.

145, 22 scribatur κλειτούς. — 25 sq. Καλλικράτης — ἢ Μενεκλῆς. Conf. schol. Av. 395. — 26 περὶ α⁰ γράφει V. Fortasse corrigendum Ἄθηνων συγγράμματι. DIND. — 27 scribatur κλειτούς. — 28 ὁ καν⁰ V. κἀνθαρος G. — 29 vocis ἐξήκοντα loco desideratur verbum aliquod, ut ἐξήκοντο vel ἐξωκοδόμητο. DIND. — 31 ἦν οὐ ἐκρ. V. — 33 καν⁰ (κἀνθαρος G.) λιμὴν οὐχὶ κανθ V.

147 V. præterea habet glossam πρὸς τοὺς θεατὰς φησι, om. G. — 37 λόγος ἢ ὑπόθεσις ex hoc loco petiit Suidas s. Λόγος. V. hæc sic habet, ἢ ὑ⁰ δὲ λ^ε. — 39 sq. Ἄλλως ἀποτείνεται om. R., in quo est διότι δρᾶμα ἐστὶν Εὐριπίδου Βελλεροφόντης, ἐν ᾧ χωλὸν etc.

153, 48 ἔτι om. R. — 49 οὕτω . . . Ἄττικοι R. κατοικᾶρα λέγουσιν Ἄττικοι V. κατοικᾶρα λέγεται Ἄττικῶς Ald. — 50. Post ὑφ' ἐν in R. nonnulla sunt oblitterata; tum sequitur ἀντὶ τοῦ νεμηθήσεται, τρὸς φήσεται. Quæ sic restituenda esse arbitrator, τὸ δὲ βουκολήσεται ἀντὶ τοῦ μεθήσεται, ἀποστραφήσεται. DIND. δεσμοῖσι δέδενται Suidas s. Κατωκᾶρα. δεσμοῖσιν δέδεντε V. — 52 Ἡρωδιανός. Joann. Alex. Τον παραγγ. p. 29, 23, citat Dind. — 53 τῇ ὁδῷ ἢ V. Ibidem βουληθείς et Bekkeri et Dindorfii editiones. Post scholion de κατοικᾶρα

sequitur in Ald. βουκολήσεται, ἀπατήσεται. καὶ βουκολήμα τὸ θέλητρον· ὡς τὸ (Babriæ), καὶ ὅπως ἔχη τι βουκολήμα τῆς λύπης, ἀνέθηκα τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων. Quæ inserta sunt ex Suida s. Βουκολήσας.

154, 6 χρυσεογάλινε, 8 διπλῆ δὲ εἰσθεσις codex. Fort. δὲ καὶ εἰσθεσις. Idem περίοδον ἀναπαίστους, 9 ὀκτώ καὶ τριακοντάμετρος. Ald. ἔκθεσις, 12 εἰσθέσει.

162, 21 κάκην R.

165, 24 ἐμπορεῖον V. Ald.

166, 27 codex ἐπιφορήσει.

168, 31 ἐν τοῖς Suidas s. Ἐρπυλλος.

169, 40 τέλεον V.

171, 43-45 in Ald. τοῦτο ὡς ἐκ παροιμίας τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως. — 44 εὐρυκόπρων V. — 48 sq. ὁσμήν. κωμῶδει δὲ Χίους ὡς εὐρυπρόκτους ὄντας καὶ ἐτοιμους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν Ald. — 49 τῶν πολεμίων R.

174. Ante hoc scholion legitur in Ald. οἴμ' ὡς δέδοικα, πρὸς τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιούς. Male huc relata sunt τουτέστιν — Βελλεροφόντην, quæ interpretantur verba κούκετι σκόπτων λέγω. — 1 δὲ om. R.

175 γρ. καὶ πνεῦμα R.

180, 6 ἔκθεσις V. — 9 sq. να', post v. 230, λή, post v. 268. Qui locus quum parum aptus videatur ejusmodi interjectioni, videtur in numero erratum esse. DIND. — 13 Ἑρμείας et ἡδὴ καὶ V.

185, 19 μάλιστα om. G. ὑπὲρ τοῦ V., non G.

190, 30 Τὸ μὲν γὰρ V. — 31 παρὰ τὴν τρύγα et γεωργαίς V. Ald. — 32 scribendum videtur οἱ μὲν τῆς.

192, 37 τὰ κρέα om. V.

193, 39, 40 diversa scholia suut. — 43 est lemma γλίσχρον in R.

194 Ἀντί τοῦ φιλ. R.

196, 52 μετόπισαν R. γὰρ φησιν ὅθεν δι' ὑμῶς V.

199, 3 legebatur σφηκίων. — 4 κοιλαίτατον Ald. 6 legebatur μέγρι τοῦ. Correctum ex scholio inferiore. δὲ om. R., qui φασὶ κύτταρον. — 11 σφηκίων V. σφηκίων Suidas s. Κύτταρος, σφηκίων in scholio Vesp. 1111. — 14 sqq. Satis inepte florem masculinum auctor scholii descripsit, nisi verba sunt vitiosa. SCHNEIDER. ad I. Theophrasti vol. 3, p. 145. — 16 οἶον Suidas s. Κύτταρος. οἶ V.

202, 23 γὰρ om. V.

207, 29 παροῖεν V. non G. αὐτοῖσι V. — 31 ἀντί τοῦ repetitum ante ὅσον in R.

212, 41 πολέμου οἰκέται, 43 ἡ ὅτι ἐν V. — 51 ἐμνημόνευσεν post Λακῶνων ponit G. — 1 οὐ τὴν τυχούσαν G. οὐ γὰρ τυχούσα V.

214, 12 Οὕτω τοὺς V. Ald. — 16 legebatur εἰ

μὲν. — 17 κρατήσωσιν V. κρατήσουσιν, 19-21 δίκας. εἰ δ' Ἀθηναῖοι νικήσουσιν, εὐθέως ἀντιφθέγγονται Λακεδαιμόνιοι. καὶ εἰ ἔλθωσι μετὰ τὴν ἤτταν εἰρήνην ζητοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξ-απατήσασιν Ald. — 22 ἐπεὶ νικ. V.

215 in Ald. εὐτελίζοντες καὶ ἐνυβρίζοντες τοὺς Ἀθηναίους. ἢ πρὸς τὸ Λακωνικὸν ἐπαίξεν.

218 in Ald. ἐχρῆν μόνον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὁμοσαι. ἀλλ' ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους τοῦτο φησιν, ὡς οὐκ Ἀθηνᾶ μόνῃ χρῆσαιτο, ἀλλὰ καὶ Διί. — 30 αὐτὴν V., qui 31 γὰρ om. «Malim λέγω δὴ.» Dindorf.

219, 38-49 ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον: τοῦτο διὰ τοὺς ληφθέντας ἐν Σφακτηρίᾳ τριακοσίους καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ἕπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ. ὅτι ληφθείσης αὐτῆς, περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπέσβευσαν Ald. ἐὰν πόλιν γρ. λέγει ὅτι καὶ πάλιν ἤξουσι δεδεμένοι τῆς εἰρήνης τυχεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐὰν ἔχωμεν ἀσφαλῶς τὴν πόλιν. ἀδελον δὲ ποίαν πόλιν λέγει, τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τὰς Ἀθήνας. ἐὰν δὲ γράφηται Πύλος, ἀληθείας μᾶλλον ἔχεται διὰ τοὺς ληφθέντας τριακοσίους ἐν Σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ἕπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ καὶ ὅτι ληφθείσης—ἐπέσβευσαν R. — 40 τὴν εἰρήνην V. Correctum ex R. — 44 ἔχομεν et ἀκίρως V.

228, 3 θυεῖα et 5 καὶ et 7 ὡςπερ αὐτοὺς om. R.

234 sic in R., Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ κανθάρου ἀποβηκτότα ἀπὸ (hoc etiam G.) τῆς σκηνῆς. ἔστι δὲ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. τὸ δὲ θυεῖας ἀντὶ τοῦ ἀλπιγγος.

236, 19 τῶν ὑποκριτῶν Kusterus. τῶν om. Ald. — 20 σκ. δὲ αὐτοῦ, correctum ex R., qui αὐτῆ.

241, 32 Συμβολικοῖς et ἀποτιλώντων V. ἀποτιλώντων G. — 33 ταῦτα δὲ R., om. V., qui 34 μείζονα γὰρ ὅπ.

245, 44 ἐπωνυμίαν V. Ald.

246, 47 ταῦτα λέγει V. — 48 γὰρ om. R., qui 2-4 ἄμα—ἄπαξ ἅπαντα supra ante ἡ Μεγαρικὴ γῆ habet. — 4 καταμειμνημένα Ald. μειμνημένα V.

249, 9 τοῦ τὰ σκόροδα R. — 11 ὕπεισι V

250, 14 ἐμβαλῶν R.

251, 22 πολλάκις Αἰακ., 23 ἐστὶ γείτων V. Qui post πόλις pergīt, ὡς ἐπὶ τυροῦ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τῆ λέξει ἐχρήσατο. καὶ Ὅμηρος (x. Ὅμ. om. G.) — χαλκίῃ. διαφωρήσεται. διακναῖω δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τυρὸν etc. — 24 Ἀντί τοῦ om. V. — 25 sq. κνεῖ τυρὸν. κναίειν γὰρ Ald. — 26 κνήστη V. κνήσται G. — 27 τὸ τὸν τυρὸν ζύειν V. Ald. τῆ κνίστιδι R. Scribebatur τῆ κνίστη.

252, 30-32 sic in R., χαριζόμενος Ἀθηναίους τὸ μέλι τούτοις προσένευεν. ὅσῳ γὰρ καὶ τῶν σκοροδῶν καὶ πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστὶ) τιμιώτερον, τοσοῦτον ἀμείνων. — 34 μέλιτος εἰς τὴν

θεϊάν (μέλιτος τῆ θυσία G.) ἐμβάλλει (βάλλει V.) V. Ald. — 35 σφάλομεν V.

254, 52 τὸ τετραβολιαῖον V.

259, 7 ἀπὸ τοῦ ἀλας, 8 ἀπὸ τοῦ ὑλεῖν (sic) V. παρὰ τὸ bis Suidas s. Ἀλετρίβανος. Ex quo illata 8-12, καὶ — Καλλ. — 13 ὁ δὲ τρίβανος V.

261, 20 εἰσοικισμένων R. εἰσοικισθέντων V. — 21 εἰσοικισμένοι R. οἷς πρόνοια τῶν νεωστὶ εἰσοικισμένων Ald.

267 ὡς οἰκ. θεῶ τ. Ἄ. καὶ εὐχεται τῷ Διονύσῳ R. r. reliquis omissis. — 25 θεάτρῳ τῶν V.

270, 33 τέθνηκεν V.

271, 37 legebatur γυναῖκας αὐτάς. — 38 τὸ ἐξῆς R. — 39 ἀπόλετ' V. ἀπόλωλ' Ald.

273, 42 Μυτωτὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν. ἀντὶ τοῦ, 43 ἐγείραι R.

275, 45 Ἀπελθὼν τοίνυν, 46 προσφέρει ὁ Ζεὺς V. De quo conf. schol. v. 236 in fine.

277 sic in Ald., οἱ ἐν κινδύνοις γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοῦτους τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθράκῃ τοὺς τε Κορύβαντας καὶ τὴν Ἑκάτην. ἐξ ἧς καὶ διαδόχον ἦν τὸ Ζήρινον ἄντρον, ἐνθα ταύτη ὠργιάζον καὶ ἡλευθεροῦντο. — 52 πρὸς ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν Suidas. s. Ἄλλ' εἴ τις. πρὸς ἀλεξιφάρμακα κ. τινῶν s. Σαμοθράκῃ. — 3 τινὰς om. R. — 4 Ἀλεξάνδρειαν, 5 sq. λιπῶν ἐρυμνὸν κυβάντων (Κορυβάντων G.) σῶν V. — 7 μεμνήσθαι editiones Dindorfii et Bekkeri.

278, 9 τοῦ Καθείρου Ald. — 11 ἐκ τῶν κακῶν R.

279, 13 λέγομεν. ἄλλως (ἀλλὰ G.) ἀντὶ τοῦ V. δοῖδουκα. ὥστε μὴ ὑποστρέψαι αὐτόν R.

282, 22 Τέλιδος V. Πέλιδος G. Conf. Thucyd. 3, 69. — 23 τῆς εἰρήνης V. Ald.

285, 30 παρὰ τὴν (τῶν G.) Λακεδαιμονίων V.

288 ἐγὼ δὲ ἀλετρίβανον λαβὼν ποιήσομαι καὶ μηχανήσομαι V.

289, 35 scribebatur Δάτις. — 36 δὲ om. R. — 44 γὰρ ὡς παρὰ V., non G. — 47 Δάτος V. Δάτις G., 50 Δάτις V. In quo 54 post λόγους sequitur ἄλλως cum scholio Aldino, quod supra legitur 35-38 Δάτις—ὁμοιοκατάληκτον. — 2 Καρκίνου, vide schol. Ran. 86.

296, 10 οἱ μὲν γὰρ V. — 11 πονηρῶν G. τριήρων V. τριηρῶν R.

299, 21 ὡς καὶ ἐφη Ἐ. V., qui 22 om. ἐργαλεῖα — ἀνορύττειν. — 23 καὶ παροιμία — σκάφας in Ald. leguntur ad v. 289, post δατισμός, l. 41.

300, 25 δειπνήσοντες Florens Christ. — 27 ὡς ἔλεγε V. ἔλεγον Ald.

381, 37 ἐκθεσις V.

302 εἰς ὁμόνοιαν ἄγει τοὺς Ἑλληνας λεληθότως διὰ τοῦδε τοῦ ἔπους R. reliquis omissis.

303 R. habet φοινικίς χλαυὸς πολεμική. Idem 304 habet μισοπόλεμος. φιλοπόλεμος γὰρ ἦν ὁ Λάμα-

χος στρατηγὸς ὄν. — 52 ἀντὶ τοῦ Suidas s. Φοινικῶν. ἀντὶ τῶν V. Ibid. ναυτικῶν Suidas. — 54 ἀκολαμάχου (fort. ἀπὸ Λαμάχου) praeimitit V., non G.

308, 4 ἐπιμονὴν, 5 ἡμέλουν V.

310, 9 φυσῶντας V. Ald. — 10 ἀναγείρητε V. ἀνεγείρετε G. δὲ om. R. — 11 γὰρ ναυτικός R.

312, 12 φασὶ V. (non G.) Ald. — 13 εἴη τὸ V. Ald. — 14 δὲ τὴν πόλιν Ald. — 16 σῖτον, 17 λογιζόμενοις, 20 χορηγοῦν V.

313, 27 ἀντρόθε V. πατρόθε G. Deinde ex Pindaro corrige Φιλύρας.

315, 36 Ὅτι om. V. Totum scholion om. R.

317, 41-43 κατὰ—λέγειν αὐτὸ om. R. — 42 τὸ om. V.: habet in alio scholio, βέλτιον ἂν εἴη καὶ ἀναγινώσκεισθαι καὶ τῷ ἐξῆς συνάπτεισθαι, ἵνα τοῦτο μὲν εἴη ὁ χορὸς λέγων. κατὰστίχον τε γὰρ ἐστὶ τὸ ἀμοιβαῖον καὶ τῶν ἡδομένων ἀκούειν τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἀναφωνῆσαι.

324, 46 φησὶ post ἐμὴν Ald., omittit V. — 47 τὰ μέλη Ald. — 48 χρ. γὰρ R.

333 R. habet ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ. — 2 μοι om. V.

336, 6 ἦτοι ἐκδὺς G.

342, 9 post πανηγύρεις addit Ald. κατὰ θεωρίαν παραγίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ παίζειν. δὲ ἐκάλεσε G. — 10 legebatur δημοσίων. V. συνθύσαντας καὶ συμπανηγυρίσαντας.

343, 12 παίζειν Suidas s. Κοτταβίζειν. Legebatur παίζειν, τρυφᾶν. τρυφᾶν spectat ad συβαρίζειν. — 13 λαταγεία Suidas. ἀνερίπτου Ald. ἀνερίπτου

ἐμβ. τι Suidas. — 18 μικρὰ π. ἐν τῇ χειρὶ Suidae cod. Paris. A. — 20 ὕδατος om. V. Ald. — 21 χαλοῦν ἦν V. ἦν om. Suidas. — 25 βαρηθῆ R., qui 26 om. κατελοῦσα. — 27 τοῦ ὑπέρ V. — 28 ἦν μὲν Suidae ed. Mediol. γυθῆ sine μὴ V. Ald. — 29 αὐτὸς et 30 κεχυρμμένος om. R. — 31 μάνης Suidas. Scribebatur μανῆς.

344, 32 sq. Παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν Ald. πεποῖται καὶ (dele και) παρὰ τὰ συβάρια ἐπιφθέγματα (ἀποφθέγματα G. et deteriores libri Suidae s. Συβαριτικαῖς), ἅπερ ἐστὶ (ἅ ἐστι G.) παρ' Ἐπιχάρμου. ἢ παρὰ τὴν τῶν Συβαριτῶν τρυφήν. λέγουσι γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελεῖσι τραπέζαις χρῆσθαι V. — 35 Συβάρεια Suidas. Scribebatur Συβάρια. — 38 συβαριασμός V. Ante ἦν deest syllaba una, velut ἄρ' ἦν vel ἐπῆν. Meinek. Hist. Com. p. 151 τότε ἦν. DIND.

346, 50 Dindorfius addidit εἰσθεσις. — 53 τετραρῦθος V. simpliciter ρ et reliqua hujusmodi infra. — 1 παυῖονια διωνικὰ δίρ. V. — 6 τις om. V. Idem τύχη . . . ρους οὗ ἢ μὲν V., erasis aliquot verhis. Idem supra ad v. 337 διπλῆ· ἐπεται γὰρ μέλος ἀπὸ προ . . . reliquis erasis: unde veram lectionem concinnavi. Tota autem annotatio,

quam om. G., referenda ad v. 337-345 μή τι — κεκραγένοι. DIND. — 7 πρόδος ἐστὶν ἐκ διστὶ V.

347, 25 στρατηγῆσας om. Suidas s. Φορμίων. Idem λιτὸς δὲ ἦν καὶ, et 27 ἐξησκημένοι, et 28 Ταξίαρχαις, omittens 29 sq. παρ'—φησίν. μανθάνων Bergkii Comment. de Com. Att. p. 361. Legebatur μανθάνω.— 30 στρατηγῶν conjecit Meinek. Com. I, p. 526.— 31 κόιτην excidisse putat Meinek. l. c. p. 528. στιβάδας Bergkii l. c.; quo recepto lacunæ signa delenda erant. Codex στιβάδος. φάγοιμι Suidas. φύγοιμι et ἐξ ἔσου Suidæ cod. Paris. A: reliqui libri ἐξότου. φύγον Suidas. φάγον V. Sequentia om. Suidas.— 34 ρ' μνῆς et 38 ρ' μνῶν Bergkii. Vide Bæckhii ap. Meinek p. 527 sq. Edebatur βράμνους (βράμνας V.) et βράμνων.— 34 εὐθύνης G. εὐθύμης V.— 38 μνῶν θυσίαν τοῦ Διονύσου Bæckh. l. c.— 42 Ἀταλάντη infra post Κρατίως lectum huc transposui, indicata illic lacuna. Nam Atalanta Stratridis fuit, Cratini vero fabulæ nomen excidit. DIND.— 45-47 in R. est τὰς χαμεινίδας ἀς ὑφίσταντο οἱ πολέμιοι. περὶ δὲ τοῦ Φορμίωνος πολλαχού εἴρηται ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν ταῖς [sic] Ταξιαρχαῖς δὲ φέρεται ὡς ἐπίποιος R.

353, 2 εἰς τὴν πόλιν Ald. τὸ et δὲ et 4 τινέες om. R.— 5 ἐγένοντο V. διὰ τὸ πᾶσα κεῖσθαι R.— 6 τῶν μάλα libri Suidæ deteriores.— 7 δὲ δορὶ σὺν ἀσπίδι codex. Ib. Ἄχαιοὺ ἐκ Μῶμου. Idem tradit schol. Vesp. 1081. Chæroboscus Bekkeri p. 1364: τὸ σὺν δόρσι σὺν ἀσπίδι, ἔπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μῶμῳ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Achæi tragœdiam Μῶμον aliunde non novi: contra Sophoclis Μῶμος ex aliquot scriptorum testimoniis cognitus est. DIND.— 9 δορὶ codex.

362, 15 τούτων R. et om. λέγει.

363, 21 κρεωπωλεῖν Ald.— 27 Κιλικῶν V. hic et infra præterquam in locis tribus postremis. Κιλικῶν dicitur apud Suidam s. h. v., Καλλικῶν s. Πονηροῖς, et Καλλίκων s. h. v. ὁ γὰρ Dindorfius. Legebatur οὐ γάρ.— 29 Θεόπομπος Prellerus De Polemone p. 59.— 31 εὐρων [sic] φασὶν αὐτὸν V. εὐρον αὐτὸν φησὶ G.— 32 μέλλει Suid. s. Κιλικῶν.— 37 κρεωπωλεῖν codex.— 46 Θεόγενες V. et Suidæ codex Paris. A (qui θεογενές). Correctum ex scholio Ravennate et tribus Suidæ (s. Πονηροῖς) codicibus. Θειάγενες Suidæ ed. Mediol. κόψης R. κόψας V. κόψαις Suidas. Καλικῶντος V. Καλλικῶντος Suidas. Recte schol. Rav.— 49 πυνθανομένου Suidas. πυνθανόμενον V.— 50 Καλλικῶν V. Καλλικῶν Suidas. Deinde παρὰ τὴν παροιμίαν scribendum putat Dindorf.— 2 Κιλικῶν Suidas s. h. v. τροφῆς G.— 4 δὲ om. R.— 5 καὶ Λάκων Κιλλ. Schneiderus De scholl. Ar. p. 92. οἷς προδ.

V.— 7 ἐπήγαγεν ἀλλ' V.— 8 addit R. ὕστερον μὲν οὖν παρὰ Θεαγένους εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα, καὶ κεῖνος ὑποδείξει ἐκέλευσεν πόθεν κόψαι θέλει. προτείννας δὲ τῇ χειρὶ (προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα Suidas s. Πονηροῖς) ἀπέκοψεν τὴν ἑαυτοῦ (scrib. αὐτοῦ) χεῖρα καὶ εἶπεν, ταύτη σου τῇ χειρὶ οὐ μὴ προδώσῃς πόλιν ἑτέραν. μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, « μὴ σύ γε Θεοίγενες κόψης χεῖρα Κιλικῶντος. »

364, 10 scribebatur ἔταν.— 11 ἡμέραν om. V. spatio vacuo, G. sine spatio.— 12 τῷ κληροῦντι, 13 ἡμ. δὲ, 14 ἐπειδὴ, 16 δικαζόμενον V. et 17 om. ἔτι.— 18 ποιήσεις G. ποιήσης R. V.

365, 21 τὸ πρ., 22 φησὶ δεῖν καλεῖ V. δεῖν φησὶ καλεῖν G. φησὶ καλεῖν δεῖ Ald.

369, 32 τὸ ἐπιτρέψαι V. Ald.

370 Ald. πάλιν—ἐχρήσατο, ὥσαντι τῷ τελείῳ, τὴν ὄργην αὐτοῦ καταπραῖνον. παίζων οὖν εἶπεν.— 36 τὴν θεὸν, τὸ γελοῖον V. τῷ γελοίῳ G.

374, 47 λέγει. δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκένοι. πρὶν R.

376, 52 ὁ om. R.

380, 3-7 ἐπίτηδες τραγικοῖς—λακῆσομαι, ἀντὶ τοῦ σαφηνῶ, ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς ἀντὶ τοῦ ἀφ. R.— 4 διαβάλλω V.— 9 τοῦ ἀφανίσας R.

389, 32 εὐεργετήσας R.

394, 33 ἴσως om. R.— 36 prius καὶ om. V.— 37 ὑπὸ τοῦ V. 38 ἐπιλαμβάνεται Suidas s. Εἰ τὶ Πεισάνδρου. λαμβάνεται R. V.

398 R. habet ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν· ἐστὶ δὲ αὐτολογία.

402 sic in R., αἰνίττεται—κλέπτοντας. λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτω γοῦν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα φησὶν ἔτι—ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέξομεν.— 52 προαιρούμενος V.— 2 sq. αἰνίττεται δὲ R. Ald.

404, 5 ἐπὶ om. R.

406, 8 scribebatur διοσημείας.— 9 γενομένας om. R. V.

407, 14 τῶν et 15 εἰς om. V. Legebatur ἀπόνοιαν, quod correctum ex scholio Ravennate.

410, 19 Ὅτι οἱ β. V.— 20 post ἱστορεῖ addit V. Ald. εὐφῶς δὲ (δὲ om. V.)—διὰ (τὰς add. V.) στάσεις—διαφθεῖρει, quæ scholio v. 406 addita sunt auctore R. Ib. ἐπιεικῶς—(24)σελήνη duobus locis habet V., qui loco primo om. 21 μέλλον, et 22 præbet διὰ τούτου δὲ καὶ, altero διὰ τούτο δὲ καὶ, 23 primo loco νεόμιστο.

413, 25 Ἡμ. τῶν ἀπολομένων R., qui 26 θυόντων. διὰ (id est λείπει διὰ in verbis ταῦτ' ἀρα. DIND.) ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

414 R. verba τοῦ κύκλου δὲ ἐτι ἐπειδὴν ἴσαι—παίζων ponit infra post ἡνοιχίας, l. 38.— 29 ἔτι

διὰ ταῦτα Ald. διὰ ταῦτα glossema est ad ταῦτ' ἄρα adscriptum. DIND.—30 ἐπὶ V. ἐπὶ G. ἐπειδὴν R. Ald., quæ 32 ἐκλέπτετον.

415, 34 Ἡρόδοτος, 35 τιθέασι, 37 φειδόμενος V.
418, 39 καὶ om. V.—41 δύο ἐτῶν R., qui 42 καὶ οὐ et sequentia ut novum scholion habet.

419, 48 ἄγομεν R. V.—49 Διπόλεια Ald. Διπόλεια et ἡ πολλοὶ V.—51 τῶν πελάνων καὶ τῶν τοὺς βοῦς Ald.

420 Τὰ Διπόλεια R. V. Τὰ Διπόλεια Ald. τὰ Ἀδόνια Ἀδωνι καὶ Ἀφροδίτῃ R.

421, 3 ὁρώντων V., non G.

422, 10 ἀλεξίκακον V.

425, 15 ἐλέμωον et δέ post ὑπόνοιαν om. R.—16 αἰὶ καὶ ἐλ. Ald.—17 τῶν post εἶπε om. V.

426, 19 ἐν om. V., qui ἐκθέσει cum Ald.

431, 31 πρ. θύσον, 32 τοῦδε ἔ. ἐξώμεθα V. ἐξώμεθα corruptum fortasse ex ἐχώμεθα. Conf. Loebbeck. ad Phryn. p. 721. DIND.

432, 34 ἡ om. V.—35 ὀρμήσωμεν G. Ald. προεῖρηται ἐν R.—36 φιαλεῖν Ald.

435, 2 Μελησίππου. Narratio hæc sumpta ex Thucyd. 2, 12.—47 κακῶν V. pro λοιπῶν.

437, 1 ἀντιλαμβάνοιτο Ald. R., qui σχοίνοις.

440, 11 ἀνθρακας (quod om. R.) λέγει Ald.

441, 13 καταρῶμενος om. R.

443, 16 sic etiam Suidas s. Ὀλέκρανον. ἀγκῶνα, ἢ τὸ ἐπὶ τῇ Ald.—18 ἀσπίδα μὲν τὰ V.—19 οἶ, 20 μάλλον, 21 λέγονται om. V.—22 ὅτι ἐπικαμπές τῶν χειρῶν καὶ ὄξυ λέγει τὸν ἀγκῶνα V., omisso φαιμέν.

446, 32 φανερώς V. Ald.

447, 34 ἄλλου V. Ald.—35 φησι R. τοὺς μεταβολοὺς φησὶ V. τοὺς μεταβόλους φησὶ V.

448, 37 νῦν συνήθως τὸ V.

450, 44 sqq. Inepte ab scholiasta comparari quæ de Alcibiade narrat Thucydides, ex temporum ratione manifestum est. Eodem modo errat schol. v. 451. DIND.—46 πειθομένοις Ald.—49 ἐτι om. V.—51 παράσχηται V.—52 pro ἰδίᾳ legebatur διὰ τὸ. Correctum ex Thucydide. ἀπολαμπρύνεσθαι Ald. ἐλλαμπρύνεσθαι apud Thucydidem.—53 μὴ ἀρνούμενων τούτων V.—2 νομίζων Ald.

451, 5 ἐπιτείχισαι om. R.—7 vide ad schol. Nub. 46.

453, 12 Callimachi locus est ex Hymno in Apoll. 100.

456, 21 τῶν αὐτῶν ἔργων V.

459, 31-44 in V. est διπλῆ καὶ ἐκθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθέσει καὶ παρεκθέσει, ἧς τὰ πρῶτα εἰ κατὰ κόλων. ἔχει γὰρ ἄλλα γὰρ (γὰρ om. G.; scrib. ἀλλαγῆν) τῶν προσώπων δέ ἐστι (scr. ἐστι δέ) τὸ μὲν πρῶτον καὶ γ'

τρισύλλαβα κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ δὲ β' παίων πρῶτος, τὸ δὲ δ' ἦτοι δακτυλικὸν διπλοῦν ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερές εἶη ἄν. τὸ ε' διπλοῦς παλιμβάκχειος. Tum ad v. 463, τὰ ἐξῆς τρία ἐν παρεκθέσει ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐν καὶ κατὰληκτα (ἀκατάληκτα G.) β'. Ad 466, εἶτα ἐν ἐκθέσει τρισύλλαβοι κατὰ πόδα κρητικόν. Ad 469, εἶτα ἐν ἐκθέσει ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὰ ἐξῆς δύο ἀναπαιστικά ἐν εἰσθέσει (ἐν εἰσθέσει om. G.) δίμετρα ἀκατάληκτα. Ad 472, ἐπεκθέσει κατὰληκτικὰ δίμετρα.—31 ἐκθεσις Ald.—45 Ἐρμῆν δὲ V. Ald.—46 βαρβάρους τι R., quod præferendum fuisse videtur.

465, 2 καὶ ὑπερηφανεύεσθε additum ex R. et Suida s. Ὀγκύλλεσθαι.

466, 6 γὰρ τοῦ V. Ald.—7 Ἀλκαίου Palmerius. ἀλκῆν V. Ἀλκιβιάδου R. Ἀλκαίου Ald. Vide Thucyd. 5, 17. σπονδὰς αὐτοῖς Ald.

472 ἀπελλέγγων R.

474, 22 εἰσφόρητρον R. sine τὸ, 23 μορμολόκια idem, qui τὰ ante τραγ. omittit cum Ald.

476, 31 Ἐπεὶ ἄρα κατ.—34 ἀλλ' ἐνετρώφων R. διασφειρομένοις V. Ald.

477, 41 ἀντεμφαίνει V. ἐμφαίνει Ald.—44 τρυχομένων V.—47 scribebatur ἐπαμφοτερίζουσιν. ἐκποδῶν V.

479, 50 sqq. Scholiastæ interpretationem recte reprehendit Palmerius p. 451 seq. Commentariorum ed. Lips.—53 ἔως ὅτ' R. ὡς ἐτι apud Thucydidem.—4 ὁμοίως φησὶ V. Ald. Correctum ex Thucydide.—5 ἤρξατο, 6 οὕτω μὲν V.—7-9 μάλιστα—γένηται non leguntur apud Thucydidem. ταῦτα om. V., διὰ om. R.—11 sq. τριακοσίους τοὺς et 6 τῷ ξύλω—κούσπου om. V. De v. κούσπος vide Ducangium.

481, 15 βαρ. φοροῦντων Ald.—17 πεπιέσθαι Dindorfius. Legebatur πεπιέσθαι.

482, 20 γλίσχρον—ἔλεγον R.—24 περιτρώγουσι Suidas s. Σαρκάζων. Idem τῷ δοκεῖν. Scribebatur τὸ δοκεῖν.—25 ἐστιν et 28 τῶν et 31 ἄν om. V.—32 σαρκῶν κύων λιμῶ Schneiderus in Lexico. Legebatur σαρκοκύων λιμόν. Hesych.: Σαρκῶν: σεσηρῶς. Fortasse autem transponendum κύων σαρκῶν λιμῶ. DIND.—34 ἑαυτοῦ G.—38 Σαρκάζοντες δὲ οἶον R. Idem συνοίγοντες.—41 διὰ γὰρ τοῦτο R. Ald.—44 αὐτῆς R.

483, 53 ἐπεξιοῦσιν et παρ' αὐτῶν Ald.—54 πολυορκίας (sic) V.—1 Νισαίαν Kusterus. νεικεῖαν V. νικεῖαν Ald.

493 τῶν ἡμέρων R., qui καὶ κατετέλουν omittit.

496, 22 lemma κακὸν εἰτινες correxit Dindorfius. Οἶον ὡς κακόνει ἐχθροὶ R.

497 in R. ἀντὶ τοῦ οἶ ἐπιθυμοῦντες. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον τὸ ὄρνειον ἢ κίττα καὶ περιέρπον εἰς ἐπιθυμίαν. In V.

παφλάγον (sic) γὰρ τὸ ὄρνεον ἢ κίττα ἐξ ἧς μετῆχται (μετῆνεκται G.) εἰς τὰς κουύσας τὸ κιττᾶν.

500, 34 Μεταφορικῶς βιαδ. V. βιαδίζετε R. — 35 τὸ ἐς κόρακας om. V.

502, 38 sic R. αἰτίαν δὲ εἶχον ἀρχηγῶν V. Ald.

505. De scholiis ad v. 505 hæc habet Ald. : ἐν οὐδενὶ ἱκανοὶ ἐστὲ πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ δικάζετε ἐμποδίζετε. — 48-52 οὐδὲν πρὸς—ποίημα habet etiam R. — 52 διαβάλλει V. — 1 Dindorfius scribendum putat κατὰ τὸ ἀδιάφορον vel τῷ ἀδιαφόρῳ.

507, 13 ἔκωπτον V. ἔκοπτον G.

509, 25 διδ—ἔργον om. G.

517, 38 οὕτω γὰρ V. Ald.

522, 53 σου R. V. τοῦ Ald. — 2 γε καὶ μέχρι R. ἐστέρηται V. χρημάτων Ald.

523, 3 σὺν τῇ Ὠρα V. Ald.

527, 9 πλέγματα στρατιωτικὰ, τούτων καὶ V., qui τῶν om. — 13 πλέκος, πλέγμα. τοιοῦτος γὰρ ὁ γρύλλιος πλέγματι σκευοφόρον στρατιωτικὸν V. et partim Ald. — 14 ἀποτίθενται R. κατετίθεντο V. Ald. et Suidas s. γύλιος. κρόμα R. — 15 καὶ om. V. Ald., quæ non habet οὐ — γύλιόν τι. Ἡράκλεις πνίγος γύλιόν τι om. R. Verba corrupta, quibuscum aliquid similitudinis habet mimus Sophronis ab Eustathio ad Homer. p. 561 memoratus ex Herodiano, Ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων. Apud Suidam scriptum est ἔστι δὲ καὶ ζῷον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς γύλιος. καὶ γύλιον ἀγγεῖον πλεκτόν. DIND. — 16 ἔστι δὲ om. R.

χοιρογρύλλιος Suidas χοιρογρύλλιος R. χοιρογύλλιος Ald. χοιρόγυλλος V. χοιρόγυλλος G. et correctus V.

528 lemma πλέκος addidit Dind. — 18 Ἐσχημάτις δὲ ὡς, 20 Τηλέφου ἢ Τληπολέμου codex.

529, 22 ἀπειθείας Ald. Ἀπειθείας—ἐρυγή et δὲ et 25 τὸν om. V., qui πόλεμον cum Suida s. Κρομμυζυρεγμία. πότον Ald.

531, 34 πάντων R. πάντας V. — 36 καὶ εἰ V. — 41 γενεᾶς ἀφθίτου λαχόντας θεῖου codex. Emendantur Dindorfius et Bergkii in Dissert. de Soph. fragm. p. 13. — 50 πάντων τῶν ποιημάτων Suidas s. Στρουθός.

534 R. habet glossam ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. — 54 τὰς πεύσεις V.

535, 4 τῆς ληνοῦ V. — 8 ἔτι om. V.

537, 19 lemma ἀνατετραμμένου χωῶς habet R., qui ἀνακαλυφθέντος, ut Ald. et Suidas s. Χοῶς. — 20 ὑπὸ μέθης om. R. — 21 τὰ om. V.

538, 23 ἄλλοις πολλοῖς G.

541, 27 Σφόδρα V. et Suidas s. Ὑπωπιασμένα, qui ὑπὸ τοῦ πολέμου omittit. παρὰ τοῦ V. — 28 περὶ Suidas. παρὰ Ald. καὶ παρὰ V. Deinde Ald. ἄ εἰσιν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα. ὑπὸ τῶν

ὄψεων om. Suidas, qui κρούματα et 29 κονδύλους φασίν. — 34 ἄπαντας τὰς V.

542, 35 προσθλώσι R. et Suidas (apud quem vulgo προσφλώσι) codices duo. προσθώσι V. — 36 ἀνατρίβοντες V. et Suidas. συντρίβοντες R. — 38 ἐν Ἰφιγέροντι om. Suidas.

549, 52 ἀντὶ τοῦ κατεδ. Dindorf. ἀντεκατεδ. V. Legebatur ἢ κατεδ. — 54 τὸν μέσον τῶν δακτύλων Suidas s. Ἐσκιμάλισεν. — 1 ἐνυβρίσαι idem. — 2 ἐκτείνοντες V.

553, 6 τοὺς om. V

554, 8 Ἀρχαίας ἢ ἀντὶ τοῦ καλαιᾶς R. Scholia v. 555, 556 om. G., 13 φασί om. V.

558, 17 πόλιν τοῦ om. V. χρόνον τοῦ πολέμου R.

561, 21 τοῦτο V., qui om. αἰνίττεται.

562, 23 legebatur συντόμως. πρὸς τὸν λίαν V.

564, 27 εἰς ἀγρόν om. V. Ald. φησὶν ὦ R.

565, 30 sq. Πανδαισία—ἄρτος infra post ἔστι—μένων, l. 34, ponit R. — 31 κραταῖα εὐωχ. R. Idem om. Ἄλλως hic et 34. — 35 sq. sic in R., πανδαισία φασί τινες ὅταν δεῖπνον ἔκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς τὸ κοινὸν θήσῃ καὶ πάντες πάντων μετέχωσι. γὰρ om. V. — 36 μετέχωσι, 39 τὴν ἐκποικίλλην V. ἐκ ποικίλλων G.

566, 47 θραύειν

567, 49 τὰ σπέρματα τὰ ἄχυρα V.

568 sic in R., μετακινήσειεν. τινὲς μετορχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων ὅπερ λέγεται ὄρχος. καλῶς ἂν φαίη μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρίων τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιον ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων—γένονται. — 2 ὁ σίτος ἐν ἄλλῳ ἔσπαρται V. ὅτι om. R. — 7 καλῶς ἂν φαίη μετ. V.

570, 11 κρύπτειν V. κύπτειν Ald.

571, 13 τὸ μὲν dicit respiciens ad μέλος χοροῦ v. 582. Ceterum, nisi plura exciderunt, corrigendum δεκάκωλον τροχαϊκόν. Δεκάκωλον dicit omissio versu catalectico. Sed vereor ne ἔνδεκα κώλων τροχαϊκῶν scripserit, post παρατελευτον autem versus catalectici notatio exciderit. DIND.

574, 22 παλάθαι R. et Suidas s. Παλάθαι.

577, 25 ὡς ἢ et φύονται V. — 26 ἄλλως, 28 τὸ om. R. — 29 δύνανται V.

578, 33 τὸ om. G. τὸ ἐποθοῦμεν R. ὁ ποθοῦμεν V.

582, 49 τινὲς γράφουσιν ἐδάμηεν. Apparet ex his scholiastam legisse, quod ego ex conjectura restitui, ἐδάμην, pluralem autem numerum, qui in libris legitur, correctori deberi. 51 τετράμετρος, sunt verba δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρόν ἀνερπίσαι. Deinde scribendum καὶ ἐν ἐπεκθέσει, 53 autem scribendum videtur εἶτα ἐν παρεκθέσει. Ineptit 54, ἰαμβικὸν δίμετρον dicens. DIND. δίρυμμα V., ut solet. παρατελεύτιον G. — 2 συναλιφθέντος R.

583 εἰς ἐνικόν. Hæc quoque annotatio, quam om. G., ad ἐδάμην referenda. Δαιμονίως, σφιδρῶς,

584, refertur ad δαίμονια, quod R. V. pro vulgato δαίμονα præbuerunt. DIND.

585, 5 ἔρπειν om. V.

586 Ἐπειδὴ ἡ εἰρ. πλέον τῶ γεωργῶ συμφέρει R.

593, 9 οὔτοι om. V. — 13 legebatur λέγειν.

595, 16 Χίδρα, 18 ἡ εἶδος V. Ald. — 21 ἀλλη-
λεσμένον codex.

603, 24 ὃ addidit Dindorfius. — 28 αὐτοῖς V.
ἀπ' αὐτῶν G. — 29 αἴτιον Dindorfius ex codicis
Ven. scriptura αὐτόν.

605, 30 Θεοδώρου. Libri Πυθοδώρου. «In no-
minibus archontum erratum est. Primo loco re-
scribe Φιλόχορος ἐπὶ τοῦ Θεοδώρου. Secundo loco
(l. 38) ὑπὸ Ἡλείων ἐπὶ Πυθοδώρου. Nam ex Dio-
doro (12, 31), Eusebio et ipso scholiaste supra
constat legendum Θεόδωρον primo loco, septem
annos ante belli Peloponnesiaci initium, quo
tempore Pythodorus fuit archon, iisdem auctori-
bus et ipso Thucyde lib. 2 initio. Et rursus ubi
legitur (54) ὡς Φιλόχορος φησιν ἐπὶ Πυθοδώρου,
lege ἐπὶ Θεοδώρου. PALMER. Consentiant Corsinus
Fast. Att. III, p. 218, Elmsleius ad Acharn. p. 2,
et alii: nihilominus recte observavit Müllerus ad
fragmenta Philochori, minime necessariam esse
emendationem illam et Πυθοδώρου percommode
posse explicari. — 32 τὸν νεῶν τὸν μέγαν, Parthe-
nonem. — 33 μδ'. Quadraginta numerat Thucyd.
2, 13; quinquaginta Diodorus 12, 40 DIND. —

38 libri Σκυθοδώρου. — 40 π Ἀλακδαίμονιους λέγων
ἀδίκως εἶργεσθαι R. — 49 ἐξήνεγκεν V. Ald. — 52
ἡ κατὰ Ἀριστοφάνους ὑπόνοια corrigendum esse
putat Maximilianus de Seguiet. — 54 libri Πυθο-
δώρου. — 6 ὑπὸ Ald. ὑφ' V., non G. Non ingratum
puto lectoribus fore de morte Phidiæ hunc
Apsinæ locum ex Rhetorica inedita: Κατὰ στάσιν
ἀνακεφαλαιώσις γίνεται, ὅταν τὰ περὶ στάσεως ἐκτι-
θώμεθα· οἷον· ἔστω Φειδίας, ὡς μὲν νοσφισάμενος ἐν
τοῦ Ὀλυμπίου (sic) χρυσίου, βασιανίζόμενος καὶ τεθνη-
κώς· ἡ ἀνακεφαλαιώσις· «Ἐπέδειξα τοίνυν μήτε
ἀφηρημένον Φειδίαν χρυσίου (ὑπερ στοχαστικόν), ὅτι
τὲ, εἰ καὶ ὑπείλετο, κλέπτῃς, οὐχ ἱερόσυλος ἦν (ὑπερ
ἔστιν ὀριστικόν)· εἰ δὲ, εἰ καὶ ἱερόσυλος ἦν, κρίνειν
ἐχρῆν πρότερον, οὐ βασιανίζειν εὐθύς· ἔτι δὲ, εἰ ἔδει
κρίνεσθαι, παρ' Ἀθηναίους ἔδει (ὑπερ ἐστὶ μεταλήψις).»

606, 8 δεδιώς κατὰ τῆς τύχης κοινωνός V. — 14
τῶν om. V. — 15 κατασχεῖν V. ἔχειν Ald. Correxerit
Bekkerus.

607, 16 sq. Τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπροσθέντα ἢ αὐθάδη
καὶ ὀργίλον R. — 17 τοῖς ὀδοῦσι R. et Suidas s. Αὐ-
τοδάξ. Legebatur τοὺς ὀδόντας. — δάκνειν κλέ-
πτοντα V.

609, 22 ἀγ. ἐστὶ R. V.

610, 28 φασῶν V. Ald. — 11 ἔμεινε R.

612, 34 τὴν om. V.

616, 43 λέγει V. — 44 ἐκείνω Ald.

619, 3 πολέμου τὰς αἰτίας V. — 7 Μεγ. πινάκιον
Ald. — 12 φησὶ δὲ Ald. — 16 sq. ἐμμεϊνάντες δύσ-
νους ἔχουσι V.

621, 22 ὑπήκοοι Portus. ὑπηρεταί V. Ald.

622, 30 τῆς ἱππηλασίας V.

627 R. habet glossam τῶν Λακωνίων.

628, 37 κορώναιος ὡς φιβάλεως R. κορώναιον ὡς
φιβάλεως V. κρώνειον ὡς φιβάλεων Ald. — 38 καὶ post
δὲ additum ex Suida s. Κορώνειος. — 39 κοραχίονα V.

629, 43 ἀγ. κατὰ λόγον V.

631, 45 εἶδος σκεύους δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν,
49 αἰ κυβελίδες et κεράμειοι V.

633, 54 εἶη R. V. — 2 ἀνιέναι V. — 4 οὐδὲ om.
V. — 5 συνῆκε V. Ald. — 6 σωτηρίας πονηρίας R.
— 7 ὑπ' αὐτῶν πολιτευόμενοι Ald.

636, 15 κάλοῦσι om. R.

637, 18 sq. Callimachi verba in Etym. M. p.
276, 23 sic scripta, δίκροον φίλτρον ἀειραμένη.
Scribendum δίκροον ἤρυγε φίτρον ἀειραμένη. DIND.
ξύλοις Suidas s. Δικροῖς. Legebatur ξύλοις δικράνοις.
Tum addit Ald. τουτέστι διφυέσι. — 20 κεκράγμα-
σιν R. et Suidas. δικράνοις κεκράγμασιν V. Ald. —
24 ἐξέχοντα παρειοκότων V.

640, 31 ἐπὶ αὐτοῖς R.

642 R. habet glossam ἀσθενοῦσα. — 33 φοβοῦ-
μενον V.

645 ἔφρασσον V. Ald.

648, 48 οὐκ ἐξῆν τεθν. V. Ald.

651, 53 sqq. sic in V., οὐ δ' μὲν εἰσι κῶλα δίμε-
τρα ἀκατάληκτα, τελευταῖον δὲ ἐστὶν ἐν ἐκθέσει στίχος
τετράμετρος καταληκτικὸς τροχαικός.

658, 9 sq. μετὰ λς' ἐστὶ V.

663, 18 αὐτὸν V.

665, 21 δὲ περὶ V. ἐπέμψαντο pr. idem. παρ'
Ἄθ. ἐπέμψαντο etiam Ald. — 26 sq. μετὰ τὰ ἐν
πόλῳ om. V. — 27 ἐπὶ Κλεινώμου R. — 30 ἔλαβε
Κλέων, 31 καὶ ἐπαγγ. et εἰλήφεισαν V.

666, 37 κυτίδα Coraes ad Heliodor. p. 155.
Legebatur κυτίδια. — 40 λαμπρῶ Ald.

669, 45 ἡ σκύτη om. G. — 46 sq. ἀντι—ἡμῶν
om. V.

675, 51 κατέλειπε V., non G.

676, 1 καὶ om. V.

678, 3 ἄμα μὲν V. Ald. διὰ τὸ Ald. — 4 εἶναι om. R.

680, 6 πνύκα R. — 7 φησὶ om. V.

681, 9 Χρέμιδος Ald. Schol. Luciani Timon. c.
29, vol. 1, p. 142, citat Dindorf. — 12 δὲ om. V.

689, 33 τοῦτο τῶ Dindorfius. Legebatur τούτω.
τούτω V.

692, 43 scribebatur λύχνοις.

695, 44 Γελοῖος R.

697, 48 δ Σμ. R. — 50 Ἰσθμιονικαῖς V. Πα-

θονίκαίς R. V. om. Ald. — 52 sq. legebatur χρυσάμπυκες ἐς δ. μοι συνανέβαινον. — 53 συναντώμενοι Ald. συναντωμέναις V. — 54 παιδίους V. παιδία G. — 1-3 οὐ ποτ'—ἀοιδαί om. Ald. — 2 γλυκεῖαν V. — 5 μὲν alterum om. V. — 6 πάλιν τούτου G. περιφερόμενος V. — 12 β τοῦ ἱαμβοποιῶν V. Legebatur τοὺς β ἱαμβοποιούς. Indicavi lacunam: nam excidit substantivum aliquod. DIND. — 13 συμκρολόγοι Ald. — 14 Σιμωνίδῃ V. — 15 παρὰ V., non G. — 16 νεμήσεις Tyrwhittus. Scribebatur νεμέσεις.

698, 18 καὶ φιλάργυρος V.

699, 20-22 Ἀντί—ἄλλως om. V., qui habet παροιμία θεοῦ θέλ.

702 in R. ἀντὶ τοῦ λιποψυχήσας. εἰς οἶνοφυλίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διαβάλλεται. — 26 ἐκλυθεῖς V. et Suidas s. Ὀρακιάσας. ἐκλυθεῖς Ald. λιπ. V. λειποψ. Ald. et Suidas, hic et 29. — 29 ἴσον V. τὸ ὄρακιάσας Ald. — 32 σκοτῶσθαι et ἴσου V. ἴσον G.

704, 36 καὶ om. V.

706, 38 συνελθουσῶν V. — 39 συνανελκύσθησαν R. G. συνελκύσθησαν V. Sic ξυνελκυσσον ex ξυνανέλκυσσον corruptum videtur in verbis poetae v. 417. DIND.

712, 52 βλήχωνα V. — 53 ἀποστύφη R. Ald. — 54 γλήχωνα Suidas s. διὰ χρόνου. γλήχωνας R. Ald. γλήχωνος V. γλήχωνα G. γλ. πίνουσιν Suidas. ἐσθίνοντες πολλῶν V. — 2 τὸ γάρ, 3 sq. τοὺς βλαπτομένους ὑπὸ τῆς ὀπώρας et γλήχωνα V.

717, 18 δὲ om. R. χόλιχα V. Ald.

724, 22 Ἀντὶ τοῦ et 23 οὗτος et διὰ om. R., qui mōnos παρ' αὐτοῖς θνητός. τινές.

726, 32 τῇ θεῶ V.

728, 40 sq. τὸ γεγαμηχένοι αὐτὴν V., et om. τῶ.

729, 47 καὶ κάτισοι Ald.

733, 11 διὰ τὸν χορὸν V. — 12 legebatur στίχοι. Correxerit Dindorfius duce Suida s. Παράβασις. — 16 μὲν om. V., habet Suidas. Post λίαν desunt syllabae tres oo-: nam metrum est Eupolideum. Meinekius supplet ὑπὸ τοῦδ'. — 22 αὐτοῦ, 23 μεταχειριζόμενος R. μεταχειριζομένους V. ἐστὶ μοῦσαν τινὰ ἑαυτὸν ἐπαινέσαι R. — 27 τινές πρὸς εὐταξίαν τῶν θ. R. — 29 αἰσυμνήτας, vide Ebert. Dissert. Sicul. p. 21. Addit V. ἀναπαιστικ. ἐφ' ἣ ἀπλή καὶ ἐπέκθεσις εἰς τὴν παράβασιν ἀναπαιστικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ λα', ὧν τελευταῖον παῦρ' ἀνιάσας.

735 παρέχθασιν R. ^{αρεκ} παραθασιν V. παράβασιν G. Ald., quae deinde ἀνάπαιστον καλεῖ.

736, 32 fortasse δαῖ δ'. DIND. — 33 codex θυγατέρα et δῆμος, 34 ἐξετέλεσα.

740, 36 δὲ καὶ V. Ald.

741, 41 ματτ. μάζης V. — 42 Εὐπολιν Dobræus. Legebatur Εὐριπίδην. Ald. Ἦρ. πίνοντα.

— 51 ἔχθεσθαι Ald. — 52 ἄγει καὶ σκώπτοντος

ταῦτα R. ἄγει ταυ (ταῦτα G.) καὶ σκώπτοντος V. ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Ald. Vel ante vel post ταῦτα plura exciderunt. Deinde οὐ βιωτὸν V. « Neque verba neque metrum satis expedire possum. Sed illud video, pro οὐ βιωτὸν legendum συβοιωτῶν. » PORSON. præfat. ad Hecub. p. LVIII. Conf. Meinek. Com. I, p. 224.

745, 2 ἤφερον V. ἔφερον G. — 3 ἀναίρειται V. ἐπανερέηται Ald.

746, 4 Ὑστρίχης δὲ ἡ R.

749, 15 Τοῦτο R. Ald. — 16 ἐν κρα πάντων ἄλλοις (ἄλλων G.) V. — 17 legebatur ὅστις αὐτοῖς—παρέδωκε. « Lege ὅστις γ' αὐτοῖς et παρέδωκα. Verba sunt Æschyli de se loquentis eodem fere modo, quo loquitur apud Aristophanem Ran. 1045 et seq. » PORSON. præfat. ad Hecub. p. XLVIII. — 19 ὑψωσεν om. R. V. ἐμεγάλυνεν, ἠσφαλίσατο V. Ald. — 22 ῥήματα σεμνά om. R.

752, 25 τῶ Ἡρακλεῖ V. — 29 seq. ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέα μιμ. R. — 31 ἐπεχείρισα Ald.

753, 34 αὐτῶ V. τὸν Ἀριστοφάνην R. — 25 διὰ τὸ (τοῦ Dindorfius) βαρβαροθύμους R. διὰ τοὺς βαρβαρισμούς V. Ald.

755, 39 Ἐρατοσθένης, conf. schol. Vesp. 1032. — 40 legebatur ἐλάμποντο. — 44 οἱ et εἶκτην om. V. — 46 scribebatur Κύννη.

756, 49 πλῆθος V. Ald. — 50 διώρυξ R. Ald. διώρυξ V. δὲ εἶπεν om. R. V. — 51 ἔχω. δέον V. — 54 αὐτῶ V. Ald. — 1-3 καὶ τοῦτο—ὑδραν infra post κόλακας habet V. — 3 post ὑδραν R. ponit superiora illa χαράδρα δέ—τῶν κολάκων. Idem omittit l. 6-11.

758, 15 Λάμεια, 17 Λ. λέγεται V. — 21 βαρυθυμούσα Ald. — 22 φοβούσας, 25 ὁ Ζεὺς post ἕως οὗ, 26 αὐτῆς post ὀφθαλμοῦς, 27 ἐξαιρεῖσθαι ἑαυτῆς τοὺς ὀφθαλμοῦς καὶ, 34 δυσσομίαν ὡς πρωκτὸν αὐτὸν (hæc ὡς πρ. α. non habet G.) V.

763, 41 δεομ. τῶν νέων V. — 42 αὐτοῦς G. Ald. δὲ καὶ om. R.

767, 52 Καὶ τοῦτο R., qui 53 om. ὁ Ἄρ. τρ. δὲ.

772, 4 προκειμένων Ald. — 6 τὰ om. R.

774, 8 λείπεται λαμπρὸν codex λείπεται remansit ex gl. λείπει ἢ ἐξ. DIND. φαλάκραν codex.

775, 12 Στησιχόρειον, 18 προσωδιακὰ Ald. — 28 κώλων Dindorfius, « nisi ἔννεακαιδεκακώλους scribendum. » Codex κῶλα. — 29 ἐνδεκάσημος Dindorfius. Codex δεκάσημος. Ad sequentia καὶ τὸ δ' ὅμοιον idem annotat: « Aut scribendum καὶ τὸ δ' δακτυλικὸν ὅμοιον, aut verba καὶ τὸ δ' ὅμοιον transponenda post δακτυλικὸν πενθημιμέρες l. 29. Sequens ἱαμβέλεγον refertur ad verba ἀνδρῶν τε δαΐτας

καὶ θαλάσσης, μακάρων.» — 35 ἐξῆς π' α', 36 κεκόλι-
λισται et ἐφθήμερες codex. — 37 αὐτῶν om. G.

778, 46 ὁ μόχθος, id est Apio, cujus hoc fuit
cognomen. Monuit Hemsterhus. apud Gaisford.
ad Suidam vol. 1, p. 466. Bekkerus citat Apol-
lon. De syntaxi p. 92, 6 suae edit. — 47 ἄρεος
V. Ald. — 49 τραγωδοποιός G. τραγωδοποιεῖ V.
Fort. scrib. ἐν δέ τῳ. — 50 τὸ om. V. Idem Καρ-
κίνος V., idque ante παροξύτονον. Vide Meinek.
Hist. Com. p. 513 sqq.

788, 2 ὄρυγας δὲ V. — 3 διαβάλλοι Ald. — 4
ἡ ante τῶν ponit V. — 7 τὸ ὄρυγας ἐκτείνεται.
Idem docet Athenæus 9, p. 393, B, ex eoque
Eustathius p. 1108, 49. Mirus hic error est
grammaticorum, quibus nominum κήρυκος et
δοῖδυκος mensura fraudem fecit. DIND.— 9 ἔχοντα,
10 εἰς μικρ. δὲ γ. V. — 15 γύλιος et 19 ὁ πατήρ om. V.

790, 21 Νάννοι γὰρ V. Ald. — 22 Ἴνοι Suidas
s. Σφραγίδες. Ἴνοι V. νάννοι Ald. — καὶ προβάτων
om. V. — 26 ἀνάεστοι scribendum videtur Din-
dorfio. — 29 καὶ ἀποτυχίμασιν Suidas. εὐτ. δὲ V.
— 34 ὁ δωδεκαμήχανος. Non tetigit scholiastes
causam joci Platonici. Nam allusit ad nomen
meretricis cujusdam famosæ, quæ δωδεκαμήχανος
vocabatur, ob varia σχήματα, et multiplicem
patientiam, de qua in Ranis v. 1361 et ibi scho-
liastes. Nomen scorti erat Cyrene, de qua etiam
Suidas in Δωδεκαμήχανος. Traduxit igitur Plato
Xenoclem antagonistam ad populum, eo quod
machinas inducebat in theatrum plures more
Tragicorum, et nomine ejus scorti vulgo noti
cum ridicule vocavit. PALMER. — 35 μηχανοβαφεῖς
V. — 36 προσέφερον Ald.

794, 4 ὄρ. τοῦτο R. — 43 ὡς νοθρὸν περὶ τὰ σχέ-
ματα restituit Meinek. Hist. Com. p. 108. — 44
Μύες drama videtur scholiastæ esse commentum.

795, 48 ὁ om. V. — 51 παραπαίξει V.

797 ἀντιπῶδῃ ἢ καὶ ἀντιστροφῇ adscriptum in V.,
quæ om. G. — 2 sq. καὶ πῶς τε ἀντιστροφῶς V. τὴν
ἀντιστροφὴν Ald. — 4 ἀντεπιδίδοσθαι V. — 5 τὸν
ἐπιπῶδόν Ald. — 6 τοῦτου, 10 καὶ οὐδὲν, 13 παρὰ τῶν,
14 παρὰ Στῆσιχόρῳ V. — 16 legebatur ἐξευρόντα.

803, 25 ἀλλὰ om. R. λεπρὸν R. G. λεπρὸς V.
λεπρὰς Ald. — 27 Λέπριον V.

809 R. habet glossam φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν.
— 43 δὲ ἦσαν V.

812, 47 τὰς om. R. — 48 γραῖσι R. et Suidas s.
Γραϊσοδοί. γράβ V. Ald. — 50 post τῆδε deest syllaba
una, fortasse τοι. DIND. κατήγου Ald. εἰς γρ. V. — 52
ὀχέοντες V. ὀχέοντας Ald. — 1 ἐχθῆς R. ἐχθῆας V. Ald.

819, 10 alterum καὶ om. V.

822, 12 Ἀνθυπῆλλαξεν om. V. — 14 κακουργεῖν
ἐτόμους Ald.

830, 23 Τὰς om. V. Ὀμηρος et 24 καλὸν ἀεῖδειν
om. R., addens φησὶν Ὀμηρος.

831, 26 sq. ἡ κωμωδεῖ—ἀρχομένους in fine post
μετεώρων ἀνδρῶν ponit R. — 29 ἀνερινηγέτους, 30
ἀνέρα Ald. οὔτοι est Attici. Æoliam enim ἀνέρ. —
33 καὶ τινας Ald.

835, 39 ἡεροφοίταν R. ἀμεροφοίταν Bentleius.
Qui μείναμεν restituit. μῆνα μὲν R. μείνωμεν V. Ald.
ἀελίου λευκοπτέρυγα Bentleius. — 41 φησὶν αὐτὸν
V. — 42 κωμωδίας. Hic scholiastæ error est. — 46
legebatur φαίνεται δὲ. Χίου κτίσις Bentleius. — 49-
53 ἀγ. Ἀθήνησι καὶ νικήσαντα, ἐκάστῳ τῶν Ἀθη-
ναίων δοῦναι Χίον κεράμιον. υἱὸς δὲ ἦν Ὀρβομένους,
ἐπικλήσιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδά-
σκειν ἐπὶ τῆς ὀδοηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος.
δράματα δὲ αὐτοῦ δώδεκα. οἱ δὲ τριάκοντα, ἄλλοι δὲ
τεσσαράκοντά φασι Ald. Quorum illa υἱὸς δὲ ἦν—
φασιν inserta sunt ex Suida s. Ἴων. DIND. — 51
Ionem dicit dialogum Platonium.

837, 5 αἰοῖον Ald. παίζων καὶ ὁποιός (ὁ ποῖος G.
fort. δημοῖος) αἰοῖον αὐτὸν φασὶν ἀστέρα (ἀστέρα om.
G.) κεκληῖσθαι V.

841, 10 λυχνούγους Schweighæuserus ad
Athen. vol. 8, p. 342.

842 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ τὴν ὀπίωραν. — 13
π. εἶπε, 15 ἦν μὲν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὀπίωραν, 17
ὁ Τρυγαῖος δίδωσι τοῖς οἰκέταις ἀπαγαγεῖν ὡς τὴν V.

844 τὸ στόρνυθε R.

850, 32 συντ. πάντα R. — 33 νῦν R. V.

854, 36 παραιτοῦνται, reprehendunt. Conf.
schol. Av. 1215. DOBRÆUS. ἐπαμφοτερίζοντων V.,
qui 37 πρὸς om. V.

855 λέγεται om. R. Ald. ad hunc versum κανῶ:
κανίσκια. Est interpretatio lectionis corruptæ
recentiorum codicum.

862 μυραλιφίας codex.

864, 17 Ἡ οὕτως. στρ. R. — 18 καθὰ V. Ald.

865 ἄρματος—ἐλέγετο V., qui 23 τε om.

869, 27 σησαμη πλακοῦς R. — 28 σησάμου Ald.

874, 35 ἡλαύνωμεν, συνουσιάζομεν V., qui hæc
verba infra collocat post θεωρίας ἐκάλουν, l. 48.
Idem Βραυρῶνα πόρνη. — 36 om. V. ἔστιν om. R.
De sequentibus verbis hæc habet Ald., Βραυρῶν
πόλις τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ με-
θύοντες πολλὰς πόρνας ἤρπαζον. — 37 sq. καθ' ἕκαστον
δῆμον, ἐν οἷς ἐμέθυον et δὲ om. V.

876 διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται αἱ R.

879, 52 καταμανθάνει V. — 54 δὲ om. V., qui
hæc ἐπιτιμᾷ—περιέγραψε τὰ ἰσχία post scholion
v. 876 collocata habet — 2 ἀπτομένους V. — 7 ταῖς
σκηναῖς codex. Correxerit Dindorfius.

883, 20 ἄμα καὶ ἔτι R. λίκτης V. Ald. — 21
μέμνηε R.

886, 29 μεγειρεῖα, 31 συμβολήν R.

890, 35 Ἐπιτελεῖν. ἔστι δὲ ἀνάρρυστις μία τῶν Ἀπατουρίων. παρὰ δὲ τὸ αἶρειν τὰ σκέλη ἔπαιξε. τὸ αἰδοῖον δὲ δεικνύσιν αὐτῆς. ἄλλως. ἀνάρρυστις μία V. Ἀνάρρυστις κυρία Ald. et Suidas s. Ἀναρρύει. — 37 ἀναρρύειν Suidas. Legebatur ἀναρρύσειν. — 42 scribebatur Ξάνθιος. — 44 Μέλανθος schol. Equit. — 45 ὄν καὶ om. V. — 47 χωρίον ἐπὶ τῷ μόν., 49 φήσας διαμάχεσθαι, 50 θεασάμενος V. θεάσασθαι G. — 7 δ γάρ V. — 8 τὸν om. V. — 10 καὶ om. R. Qui post Βοιωτῶν habet παρὰ δὲ τὸ αἶρειν τὰ σκέλη ἔπαιξεν τὸ αἰδοῖον δεικνύς αὐτῆς. γ' δὲ ἦσαν ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, δόρπεια κουρεῖωτις ἀνάρρυστις.

893, 23 ὀπτανεῖον V. Ald. λάσσανα V. — 24 αὐτῶν R.

900 Πρὸς τὴν V.

901, 39 σώματα περικείμενα ἀλλήλων ἄρμ., 40 ἄγεται Ald.

907, 2 alterum δὲ om. V. — 5 βουλή καὶ μὴ δεδωκότων αὐτοῖς τοῖς δεομένοις, 6 τὰς χεῖρας Ald. ἐπὶ τὸ R. — 8 δὲ om. V. Scribendum πρὸς τὸ ἔχειν ex scholio v. 908. DIND.

908, 11 Ἄλλως, ἀλλὰ R. — 12 ὄπ. ἐτοιμῆν χεῖρα V. Ald. Post λῆμμα pergit R. σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἤττονας λήμματος. — 18 περὶ τῶν δεομένων V., om. Ald.

909, 28 legebatur ἐμπολιταί.

923, 42 ὄσπριον V., non G. — 43 ἦψον V. Ald. ὄπτουν G. πολυτελέστερον Ald. — 45 ἂν εἴη, 47 καὶ ὑπὲρ V. — 50 legebatur ἀγάλαμα. Correxuit Dindorf. ex schol. Pluti 1199. — 53 ἐρκίου V., qui 1 καὶ om. — 2 εἴλαντο V. — 6 ἰδρυσόμεθα R.

924, 9 ὄσπερ V. Ald. — 15 Ἄντι τοῦ εὐτελὲς om. R. V. ἦ ὡς R. — 16 ὡς καὶ μέμφεσθαι R. V.

925, 21 Λαρινοῦ, 22 αὐτὸν Ald. ἀνεσχηκέναι V. — 25 λαβινοῦς Suidas s. Λαρινοί. Scribebatur λαρινοῦς. — 26 Κεστρινουῦς Suidas. — 28 scribebatur Λαρινοῦ. — 29 τοὺς V. Ald.

928, 35 ἀμαθία om. R. — 36 διεβάλλετο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν ὡς R. [dele καὶ in text.] εἰς μαλ. καὶ (haec tria verba om. V.) ὡς μωρὸς καὶ βώδης. ἦν V. Ald. — 38 ἐν πλ. V. — 39 χοιρώδης Suidas s. Ὑγνεῖα. Legebatur λοιδορός. Pergit Suidas τινὲς δὲ ὕγνεῖαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν, ὅπερ δ. — 40 οὐδὲν V. ἄπερ Ald. χρώμενοι—ἀποπατοῦσι Suidas. χρώμενα—ἀποπατεῖ V. Ald. — 41 καὶ om. V. εἰς βόρβορον διαλύονται Suidas. Legebatur κυλίεται.

930, 45 sq. καὶ πολλὰ μονοσυλλάβως R. οἱ om. V. — 47 διηρημένα R.

935, 52 Ἄντι τοῦ πραεῖς ἢ εὐθήεις ἄπλοι ὡς R. — 1 ὡς ὅταν V. — 2 ἄρνα λέγουσι R. sine ἁμόν.

939, 6 δὲ om. R. θελήσωσιν R. Ald. — 9 φέρεται Schneider. De scholl. Ar. p. 121. Legebatur φέ-

ροντι. — 11 Scholiasta legit θέλη τε χη τύχη. — 12

ὄντας G. ὄν V. Legitur nunc v. 1023 χρη μένοντα τοῖνον : de quo vide quae in annotatione dixi. DIND. — 15 τῶν om. V. Ibid. τοῦ ὑποκριτοῦ, « immo τοῦ χοροῦ. » DIND. ἱαμβοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ καὶ ἀναπαιστικά δύο, 17 καταλ. τε καὶ ἀκατ., 18 στίχοι ἱαμβικοὶ τετράμετροι V. — 20 τριποδ. V. Fortasse ἀναπαιστικὴ τριποδία. DIND. —

21 δ' συζῶ V.

942, 32 γάρ om. V. — 33 τεκμαίρεσθαι V. Ald. — 34 scribebatur θύραισιν. τὸ δὲ θύραισιν om. R.

943, 1 σοβαρὰ δὲ om. R., μετάρτροπος δὲ om. V., eadem et μεταβληθεῖσα hic om. R., sed inferius habet μετάρτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα. Idem εὐκράτητος.

Scholia v. 948-1005 non exstant in editione Aldina, in qua post μεταβληθεῖσα legitur λείπει. Primus edidit Antonius Francinius in editione Juntina a. 1525, quem manifestum est codice usum esse Ravennate.

948, 5 Ἄντι κριθάς. ὅτι Junt. — 7 κἀνείν V. et Etymol. M. κνεῖν R. Junt. et Suidas s. Κανῶν. Φέρε τοῦτο δὴ Dobraeus. — 8 μοι om. V. δεῦρο· μὴ Dobraeus. Libri δεῦρο πῆ. Conf. Meinek. Com. I, p. 647, qui de l. 6 : « Ante καὶ ἐντεῦθεν aliquid excidit, quod facili opera suppleas ex Etym. M. p. 489, 9. »

951, 12 Λοιπὸν σπεύσατε καὶ ἐπείχθητε πρὶν ἰδῆ Χαίρις ἡμᾶς· ὁ δὲ Χαίρις αὐλητῆς ἐπὶ ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ V.

959, 20 τὴν κωμωδίαν γράψας G. — 22 lemma δαδίον correxit Dindorf. τὸ ὕδωρ δὲ R., in quo hoc scholion infra legitur, post ἱερείους δοκῆ, l. 30. ἐδόκουν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός R. Junt. — 26 sq. hoc tantum in R., γράφεται δὲ καὶ δάλιον (scr. δαδίον). V. τινὲς δαδί. — 31 lege ὄλων.

965, 34 βύσσον Gelenius : quocum comparari potest glossa Hesychii, qui βύττος explicat γυναικὸς αἰδοῖον. Sed verum videtur μύρτον, quod praebet Suidas s. Κριθή. DIND.

968, 36 Οἱ σπένδοντες V. — 39 ἐκχωροῖεν R. et Suidas s. Τίς τῆδε. ἐκχωροῦσι V. — 41 ἐπιλέγη ἀπιθανῶς V.

969, 44 γέλ. πρὸς οὐδ. R. Junt. ἐτέρως R.

981, 51 ἦδ' ἐπιθεῖναι additum ex V. Qui ad v. 982 : καὶ αὐλείας ἔλεγον οὐ μόνον ἔλας, quod gl. omittit G.

986, 52 κατὰ ταύτας, 54 σεαυτῆν V.

990, 2 in Acharnensium loco est προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος. — 5 Εἰσάρχου V., non G. — 9, 10 correxit Dindorf. Legebatur τοῖνον ἢ αὐτῆς—τὸν ἐνδ. — 18 τοῦτο G. τουτέστι V. — 20 τριακαίδεκα codex omissio ἔτη.

- 996 ἀγε om. R. Junt.
1000, 34 sq. αὐτῶν τῶν σκοροδῶν V.
1001, 36 legebatur πολλήν. Correctum ex scholio proximo. — 37 πρῶτα εἶχον indidem correxit Dindorf. πρῶτα σικύα R. πρῶτα σικύα γίνονται Junt. σικυοὶ Suidas s. Πρωί. — 38 δηλοῖ om. R. δηλή Junt. — 39 κολοκυνθῶν Suidas. — 40 σικύων. Quum scholiasta infra forma οἱ σικύαι utatur, scribendum σικυῶν, quod supra quoque in lemmate scholii ponendum. DIND. — 43 σικύαι G. σικυαί V. — 44 ἐπιμελείαν [sic] V., in quo post εἶχον sequuntur illa ἔτι δὲ—κολοκύνθων (sic).
1003, 50 ἦλθε V. ὀρνίθι R. Junt.
1005, 52 ἐνχέλεις R. ἐγγέλους Junt. — 53 καὶ om. V.
1007, 1 Ὀψ. εὐκαίριος V. — 2 ὠψώνει ἀπησχολημένος R. — 8 χωρισθείην V.
1008, 11 τῶν ὄψων om. V. διὰ τοῦτο R., qui 15 ἦν δὲ om.
1009, 17 sq. ἔταν ἔστος V. hic et infra. ἔτ' ἀνόστος R. — 18 Ἡσίδους om. V.
1012, 24 παράγει Elmsleius ad Medeam p. 98. — 25 τε πνοή πῶς ἂν ὀλόμαν R. — 26 ἐξ ἧς. Verba quæ παρῳδεῖ Comicus, Iasonis in Melanthii Medea fuisse videntur. ELMSLEIUS.
1014, 30 ἦδ. γὰρ V.
1019, 37 συνοικισίων Kusterus. συνοικίων V. et Ald. γυναικείων R. — 38 τὸ δὲ β. V. — 39 ἔ. καὶ ἐπὶ V.
1020, 46 συνοικισίων Kusterus. Legebatur οικισίων. — 48 δὲ ἰστιοῦσιν V. ἐστίασιν Meierus in Diariis Halensibus a. 1826, fol. 23, p. 196. Quum proxima verba ὡς ἄρα τότε σώζεται, quæ ad illum versum spectant χούτω τὸ πρόβατον τῆ χορηγῶν σώζεται, sensu careant, plura hic excidisse manifestum est. DIND. — 49 καὶ om. V. ἀναιματὶ idem.
1022, 50 τὸ om. R. — 51 δοκεῖ V. δοκεῖν μὲν G. — 52 ἐνδοσθίων R. V. αἰρουμένων R. Ald. — 54 θύουσι, 1 ἔταν τῶν V.
1024, 6 σχίζαις R. ὁ γέρων om. V.
1027, 11 γὰρ ἐπ' αὐτοῖς Ald. — 12 τὴν ἐπιστήμην V. αὐτῶν Ald. — 13 Σὺ γὰρ ποιεῖς ἄσα V. Ald.
1031, 17 Στιλβιάδης V.; sed mox Στιλβίδην. — 20 περὶ τὸ V. — 24 αὐτὴν Ald. — 25 ἀμφοτέρους V. — 27 εὐδοκίμειν R.
1032, 29 ἔστι R. — 30 παρὰ τὰς V.
1039, 43 leg. εἰσθεσις. — 46 καὶ om. V.
1040, 48 Στεροῖς Ald.
1046, 2 μάντις ἐστὶ V. — 7 ὄν. τοῦ γιν. V. — 9 Eupolis imitatur Æschyli Sept. c. Th. 39 Ἐτεόκλειος, φέριστε Καδμείων ἀναξ. DIND.
1053, 28 ἀπὸ τῶν ὀβελίσκων V.
1060, 42 παρομιμακῶς ὡς ἀπὸ V.
1063, 48 scribebatur βλασφημισαντος. Deinde legendum videtur εἰς τὴν σὴν κεφ. — 49 ἔπερ ἂν εἶπες V.
1067, 10 διὸς σημειῶν V. διοσημείων διαλεγόμενοι Ald. — 12 πολὺ V., qui 13 alterum ἐν om. — 17 ἐπὶ τοὺς κέφους V. — 19 κέφους Hemst. ad schol. Pluti 913. Legebatur κούφους.
1069, 24 γὰρ om. V. Ἰεροκλήν Ald.
1071. Cum hoc scholio conf. schol. Equit. 123, Av. 963. Totum excerpit Suidas s. Βάκις. — 28 Βάκις δὲ, 29 πρεσβύτατος ὁ Βοιωτὸς, δευτέρως Ἄττικὸς V.
1074, 42 τὰ ὠπτημένα Ald.
1078, 51 alterum τὸ om. V. — 5 τὰς ὠδ. V.
1081, 13 κλήρον λέγουσι, 19 ὑμῶν δυστυχῶσι V. — 21 ποτέρου Dindorfius et Meinek. Com. I, p. 130, quem vide. — 23 λεσβιάζειν G. βιάζειν V. Conf. Meinek. l. c.
1086, 37 ἡμεῖς V. — 38 Ἄλλως om. V., qui τοῦ εἰρημένου. — 39 μετήνεγκε Dindorfius. Legebatur μετήνεγκαν. — 40 οὔτε om. V. — 41 scribebatur οὐδ'. — 42 γέννηται V.
1094, 52 addit Ald. εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου ὀστρακίνου, ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, μεθύσαι, ὡς τὸ, « ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνίζόμενος ἀφ' ἡμέρας. » Quæ hic et ad Equit. 597 inserta sunt ex Suida s. Κώθων, Κώθωνες et Κωθωνίσαι.
1095, 1 Σιδύλλια V.
1101, 11 ἔτι προήδεα V. — 12 οὔτε προϊσασιν οὐδὲν V. [G. ?] οὔτε προϊσασιν οὐδὲν Ald. οὐδὲν οὔτε προϊσασιν V.
1103 ἢ τοὺς Ald. ἢ τοῦ β. V., qui 16 τοῦ om. Idem codex ad v. 1105 : καὶ ἐν ἐκθέσει ἐπεὶ κ' ἄλλοι. παρὰ τὸ ἀπ' αὐτοῦ εἰρημένον αὐτοὺς τοὺς στίγους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν οὐς ὀλίγω πρότερον αὐτοὺς εἶπε μὴ ἐπιτρέπων τὴν εἰρήνην γενέσθαι. Quæ emendatius leguntur in scholio v. 1112.
1109, 22 Ἀπόπεμπε om. V. — 23 μετασχούσα—βλάσφημον V.
1112, 27 αὐτοὺς, οὐπω τὴν V.
1115, 30 Συγγεῦσε τῶν σπλ. om. V. συγγεῦσθαι Ald. et in lemmate συσπλαγγεῦσθαι.
1118, 33 scribebatur ἐπιδραμουῦντες.
1123, 39 οὐδὲν ὄντως V. Ald. — 42 ἐπὶ γῆς Ald.
1126, 45 τόπος, 46 ὁ Ἀπολλ., 48 ἐκείσε V.
1134, 30 εὐκάστοτα [sic] V.
1137, φέρει V. ἔχειν Ald.
1144, 42 γράφουσι ἄφαισε V. Qui fortasse ἄφαισαι voluit. DIND.
1147, 48 οἶνα γὰρ, 51 τὰ φυτὰ V.
1148, 1 καὶ Ἀρχιλόχου παρδοκὸν δι' ἐπιόιον V. Fortasse Ἀρχιλοχος, παρδοκὸν διὰ χωρίον. DIND.

Ald. de sequentibus nihil nisi καὶ Σιμωνίδης. — 2 συμπαρδακῆσιν ἱμάσιν. Correxī ex Strabone 13, p. 619, ubi ex Simonide affertur σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν (recte Tyrwhittus εἴμασι). DIND.

1150, 5 πρὸς τὸ πρ. V. — 6 χυτρίπην Ald. — 12 sq. Θεόπομπος V. In Ald. non sunt 11, 12 Αἰσχ. usque ad Θεόπ.

1158, 15 ἀρωτρώματα Ald. — 18 εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. De his Ammon. p. 62 Valck. citat Dind.

1159, 26 sq. sic in Ald., τοὺς ἀρρενας δὲ ἄδοντας τῶν τεττίγων. οὕτως Ἀρίσταρχος. Verbo λέγεσθαι superser. γενέσθαι in V. a m. rec.

1162, 28 sic V. ἐν τοῖς γεωργικαῖς G. Singularem numero utitur Athenæus 3, p. 75, D; 82, C.

1164, 30 legebatur αὐτάρ. Correxī ex Photio et Suida s. Φῆτυ et schol. Plat. p. 211 (445 Bekk.), ubi αὐτάρ ἤγαγε καὶνὸν (τὸ addit Porsonus) φῆτυ τῶν βοῶν. In Etym. M. p. 795, 33, ἤγαγε καὶνὸν φῆτυ. DIND. Meinek. Com. I, p. 442 sq. — 33 καλεῖται G. — 34 codex ἄλλο σπέρμα φῆτυ. Mediam vocem deletit Bergk. Comment. p. 345.

1165, 39 sq. τὴν ὄψιν Ald. Menandri fragmentum (p. 4) integrus servatum ab aliis grammaticis.

1173, 4 κόκκηρα V. non G. — 5 μᾶλλον om. Ald.

1174, 9 αἱ Κυζικηναὶ Ald.

1176, 16 ἢ δὲ K., 17 sqq. φρουρῶν ποτ' αὐτὸς, ἐκίνον δὲ γυναῖκα κολύβου καὶ παιδα καὶ γέροντα

καζηνὸ τὴν ἡμέραν τὸν σκύθον ἐκκ. V. Correxī Hermannus Opusc. vol. 5, p. 296. ἐβίονον posuit Dindorfius. Post statήρων excidisse quædam vidit Meinek. Com. I, p. 510.

1177, 24 κομ. λεχθέντα ἐν Μυρμηδόσιν V. — 25 vitiosum est ἀπὸ δ' αὐτε, quod nec primo nec secundo senarii pedi accommodari sine vitio potest. Nihil ad hujus loci emendationem confert scholion codicis Ravenatis Ranar. 932, ubi tanquam Æschyli verba afferri videntur ἐπὶ δ' αἰετὸς ζουθὸς ἰππαλεκτροῦν. Trium hæc videntur versuum fragmenta esse. . . ζουθὸς ἰππαλεκτροῦν | στάζει ο — ο — ο — ο — ο — ο — | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολλὸς πόνος. DIND.

1178, 31 ἂν ταχθῶ G. ἀνταχθῶ Ald. — 35 λέγουσι καὶ ἀξιούσι V.

1182, 40 ἀντὶ τοῦ τρίτου om. G., qui προσώπω.

1183, 51 sq. δεήσει γεγενῆσθαι V.

1189, 16 immo δ' ἄλωπεκες. Vide annotationem ad hunc v. DIND.

1191 sic V., κορωνίς. εἰσαίσι γὰρ οἱ ἔποκονται κάστι κατ' ἀρχὴν προαναφώνησις τὸ ἰοῦ ἰοῦ. ἐξῆς δίστιχοι (scr. δὲ στίχοι) ἱαμβικοί (ἱαμβοὶ G.) τρίμετροι καταληκτικοί (scr. ἀκατάληκτοι).

1196, 30 κεχολλυβισμένοι V.

1204, 42 utitur celebribus Eupolidis verbis.

τῶν ἀκρωμένων V. — 49 καταστολήν, i. e. καταστροφήν. DIND.

1210, 1 φησι καὶ Ὅμηρος φράζαντες V. Deinde legebatur καὶ σάκος. — 3 ὅ ἐστι δ' ἐπ' ἀλλήλους, 5 φροῶν V.

1219 ἐνεγκε τὰς ἰσχάδας additum ex V. Scholion om. G. — 18 εἶπεν V. τῶν ἰσχάδων Ald. Respicere videtur scholiasta ad v. 1153, ubi genitivo usus poeta dixit ὧν ἐνεγκε. DIND. αἰτ. λέγουσιν Ald.

1222, 21 ἵππων ὑπὸ τοῖς V.

1224, 24 ἀλυσιδωτοὶ Kust. Cum diphthongo iterum in schol. v. 1227.

1227, 30 ἐπὶ τοῦ δίδου Valckenar. ad Theocr. Adoniaz. p. 327, B. — 31 ἀβροδιαιωμένους, 33 ἔσον σοῦ Ald. κατέστηκεν V.

1227, 37 τεθέντι V., non G.

1230, 40 πρ. αἰμάξαι, 41 ὡς φησι τὸν Σωκράτην ἂν, 44 sq. ἡ πρώτη δὲ ἀναγκαιότερα V.

1232, 49 sq. θαλαμῖαν δὲ εἶρηκε V. — 51 θ. γίνεται V., non G.

1234, 52 τριηράρχους et infra τριηράρχοι Ald. — 5 ἄλλως add. G., om. V.

1239, 18 δῆλον δὲ Dind. V. δῆλον καὶ, Ald. δῆλον.

1242, 29, 30 προῖζειν—μέρος om. V. — 37 Στρατιώταις. Μοίραις est ap. Athenæum 11, p. 487, E; 15, p. 668, A, qui βάβδον δ'. — 38 scribebatur ἀχύροισι. — 45 ἠρτημένον V. ἀπὸ μὲν τῆς Ald. — 47 καὶ om. V. Qui hæc ad v. 1243, καὶ ἔρματα στρατιώταις περὶ τῆς βάβδου, βάβδον δὲ ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην, ex superiore scholio corrigenda.

1244, 52 ἠρεῖτο τὸ ἀγγ. V. ἔωρεῖτο τὸ G. ἤρθη τὸ Ald. — 11 Meinek. Com. I, p. 83, restituit ὀξυβάφων ἦν ἐπιπλέοντων πλῆθος, ἄπερ etc. ἄπερ καταλούειν ταῖς λάτ. V. — 13 ἐστὶ τις V., non G. — 15 Σικελικῆς V. Ald. — 16 scribebatur Μεσήνιος. — 19 ἀπὸ τοῦ V. — 25 ἐν om. V. — 26 καλουμένω V. Ald. — 28 ἐκάλουν sqq. ex Athenæo 15, p. 667, C, sq. — 30 ἀγκυλητὸς Athenæus. ἀγκυληγὸς V. (qui ἔλεγεν) Ald. — 34 καταβαλλομένην Athen. καταβαλλομένην V. κυβαλλομένην Ald. — 39 ἐπίκειται ἐπ' V. — 41 καταδύειν Athen. Legebatur καταλούειν. — 44 ἐν Λινῶ addit V. Recto accentu ap. Athen. p. 668, A. — 45 οἰνοπόται V. cum Athen. οἰνοπότη Ald.

1258, 9 ἑαυτοῦ V.

1283, 23 εἰσθέσει, 24 ἰβ' Ald. — 25 ἐκθέσει ἐπικὰ codex.

1300, 4 Ὑποκρινόμενοι V. Ex quo accesserunt scholia versuum 1301—1353.

1301 præstat Ἀρχιλόγου. DIND.

1310, 19 ἦν om. V., qui ἐστὶ pro ἔτι.

1329, 33 πάντα κώλων, 34 βραχέων καταλήκτων, 35 τοῦ κόρου codex.

1335. Hæc verba habet Ald. præfixo lemmate
 τρυγήσομεν αὐτήν. Recte Dobræus corrigere vide-
 tur ἐν τισιν οὐ φέρεται τὰ δ' μέτρα, *quattuor versus*.

In fine scholiorum adscriptum in V. κεκώλισται
 πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου, παραγέγραπται ἐκ Φαιείου καὶ
 Συμμάχου. Similiter in fine Nubium.

AVES.

ARGUMENTUM I. 4 τῆς ὁδοῦ Kusterus. Lege-
 batur τοῖς ὁδοῦ. — 11 post Μονοτρόπῳ Ald. addit
 ἔστι δὲ λέ'. Non posse hanc fabulam trigesimam
 quintam dici ostendi ad Fragn. p. 37 sq. ed. Lips.
 p. 524 ed. Oxon. DIND.

ARG. II. 26 ἐπὶ Kusterus. ἐπεὶ R. V. Ald. —
 27 τὰ om. R. Idem ἐγγειρηθέντων. — 29 κωμικῆς
 Ald. — 31 τούτῳ duo codices Brunckii. — παρ-
 ρησία. Libri ἐκκλησία. Vocabulum omittunt
 Brunckii membranæ (non Reg. 2712, in quo
 Aves non leguntur, nisi fallor egregie). — 34-36
 ἄλλην τινὰ—καθεστῶτων om. R. αἰνίττεται, ὡσανεὶ
 συγκεχυμένων τῶν καθεστῶτων Brunckii membra-
 næ. — 2 προδείσθαι R. — 3 Ἀθηναίων Brunckii editio.
 Ἀθηναίων R. V. τῶν Ἀθηναίων Ald. — 4 τῶν ὄντων
 om. R. V. αὐτοῦς R. ἐαυτοῦς V. Ald. — 5 στίχος
 Dobræus. Legebatur στίχος. — 10 γῆς ἀπάσης
 Ald. — 16 καὶ τοὺς θεοὺς V. Ald. — 19 τῶν ποιη-
 τῶν τὰ ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογούμενα αἰεὶ μὲν
 διελέγγειν Brunckii membranæ, lectione, ut supra
 aliquoties, interpolata. ἐν μὲν ἄλλοις ex uno codice
 addidit Brunckius. εἰ μὲν R. — 20 διελέγγειν R.,
 qui τὴν om. — 22 παρὰ τῆς V. — 23 Καλλιστρά-
 του Kusterus. Libri Καλλίου. — 30 ἐπερωθήη Ald.
 — 33 ἡμῖν post θάλασσαν ponit R. θάλατταν
 Brunckii editio. θάλασσαν R. V. Ald., quæ 34
 ἔσωθεν.

ARG. IV. 16 δύναιτ' ἂν V. — 19 παραλήφονται
 R. V.

SCHOLIA.

1, 31 τινὶ δένδρου, 33 τὸ—τὸ, 34 τὴν ἐλπίδα V.
 Ald.

2, 38 παρακελευόμενος V. Ald., qui omittunt
 πορεύεσθαι. — 39 γὰρ et καὶ ἐν ἄλλοις om. V. —
 40 κρώζει γὰρ V. Ald. κρᾶζει—ἐκτέταται om. G.
 πλανύττομεν om. R. — 1 Ἀττικῶς δὲ παρήχται V.
 Ald.

4, 3 sq. εἰς τάναντία om. R. τὸν στήμονα Suidas
 s. Προφορουμένω. τὴν στ. libri scholiorum.

8, 21 καὶ τυπτόμενον Suidas s. Ἀποσποδῆσαι.

10, 22 sq. ἐντεῦθεν δύναιο δ' ἂν R.

11, 30 post ἕτερος indicavi lacunam. Excide-
 runt enim nonnulla, in quibus fuit nomen poetæ
 cujus illa sunt verba ἔχων—νόμον. DIND. — 33
 ἀποδημίας V. κίθαρωδός. Conf. Hesych. s. Ἐξηγε-
 σιδαλκίδαί. — 34 Καρνείων Valckenar. ad Hero-

dot. 7, 206. Καρίων Ald. Ἰκαρίων, 35 παναθήναις,
 36 εἰς ξένον V. — 38 οἷδ' Dobræus. οἱ δὲ V. Ald.
 — 39 sq. ἀνομ. Ald. Sunt hæc alterius per-
 sonæ verba. «In fine versus excidisse videtur
 νῆ Δία vel simile quid.» Meinek. Com. I, p. 588.
 — 40 δειλὸς Dobræus. Legebatur δεινός. Post
 κόλαξ Dobræus addit ὁ δὲ ξένος (Excestides).
 Meinekio scribendum videtur ὁ δὲ κόλαξ ἔσθ', ὁ δὲ
 νόθος, ξένος δ' ὁ τέταρτος.

13, 46. Ὅρνέων legisse videtur Didymus. DIND.
 — 47 Ὅρνέαι V. Ald. — 48 δ' Dobræus. Legebat
 δύο. Μαντινεῶν V. Ald. — 51 ἀντὶ τῶν V.
 ὀρνεοπωλείων Ald.

14, 4 in R. Φιλοκρά.

15, 8 λέγειν Dindorf. Legebatur λέγει. — 12
 δεικτικῶς corruptum videtur ex δυϊκῶς. DIND. —
 17 σημανεῖν Dobræus. Legebatur σημαίνειν. — 18
 δειξαντας Dobræus.

17, 27 Ἀσωπόδωρος Suidas s. Θαρρελείδης, ad-
 ditis nonnullis de Didymachia, Asopodori fratre:
 quod nomen ex Διδυμίας corruptum esse ostendi
 in Thes. H. Steph. vol. 2, p. 1417, B. DIND. — 28
 καὶ μικρός V. — 32 τινα εἶναι V. Ald. — 34 τῆς et
 φησὶ om. R. Fort. φασί. — 35 εἴρηται R. — 38
 γέγονε G.

19, 40 ἤστην Porsonus. — 41 οὐδὲν om. V. Ald.
 — 42 τουτέστιν om. R.

20, 46 Ἀντὶ τοῦ R., qui 47 κατὰ—ἔπου om.

22, 50 πανταχοῦ V. Ald. ἀποκεκλιμένης R.

23, 52 Ὡς ἤδη. Scholiasta in libro suo legebat
 ἤδ' ἡ κορώνη: vide annotationem meam ad v. 23.
 DIND. — 1 δὲ R. pro γράφουσι.

31, 6 Ἀκέστωρ. οὗτος ἦν R. νόσον νοσοῦμεν τὴν
 ἐναντίαν Σάκα. Σάκας ὁ Ἀκέστωρ. οὗτος δὲ V. Conf.
 schol. Vesp. 1221. — 8 Σάκαι Suidas s. Σάκας.
 Legebatur Σάκας. Σ. γὰρ V. Ald. Post Θρ. V. sic
 pergūt, ἄλλως. Σάκας οὗτος ἐστὶ τραγωδίας—Σάκας
 γὰρ ἔθνος Θρᾷκῆς εἰσι. Θεόπομπος. — 9 legebatur
 Σάκα. — 12 Σάκας (vel Σάκαν) ὃν οἱ Dobræus, Σά-
 κον οἱ V. Ald. δὲ addidit Dindorf. — 13 Κλεοβου-
 λῖναις Kusterus. Legebatur Κλεοβούλοις. ὁμῶς Σά-
 καν εἰκὸς Bentleius. Ἀκέστορ' ἐστὶ τὰρ ὁμῶς Bergkiius
 Commentt. p. 123. — 14 συστραφῆ Dobræus.
 συστρέφῃ V. Ald. συστρέφῃ Bentleius et Meinek.
 34 Τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων R., reliquis omissis.
 Scholion om. V.

35, 18 sq. ἀμφοῖν ποδοῖν ἐκ τῶν ὀρνέων V. Ald.